

BARÇA

Revista Oficial FC Barcelona · Desembre del 2007

5

Núm. 30 · 3 Euros

www.fcbarcelona.cat

PER QUÈ ELS NENS ES FAN DEL BARÇA?

Experts, esportistes i nens responen a aquest interrogant

Juan Villoro

“Quan som adults,
el futbol és tornar a la
infància cada diumenge”

Lucien Muller

L'exjugador i extècnic
repassa la seva
trajectòria al Barça

El pòster

Els Barça Toons,
protagonistes del
calendari 2008

Visa Barça

*Un equip, uns colors,
una targeta: Visa Barça.*

Un equip campió ha de tenir una targeta guardadora, la Visa Barça. Ser-ne titular té **molts avantatges!**

- La **quota del primer any serà gratuïta**, i si ets soci del Barça, també ho serà els anys següents, només per fer una compra a l'any.

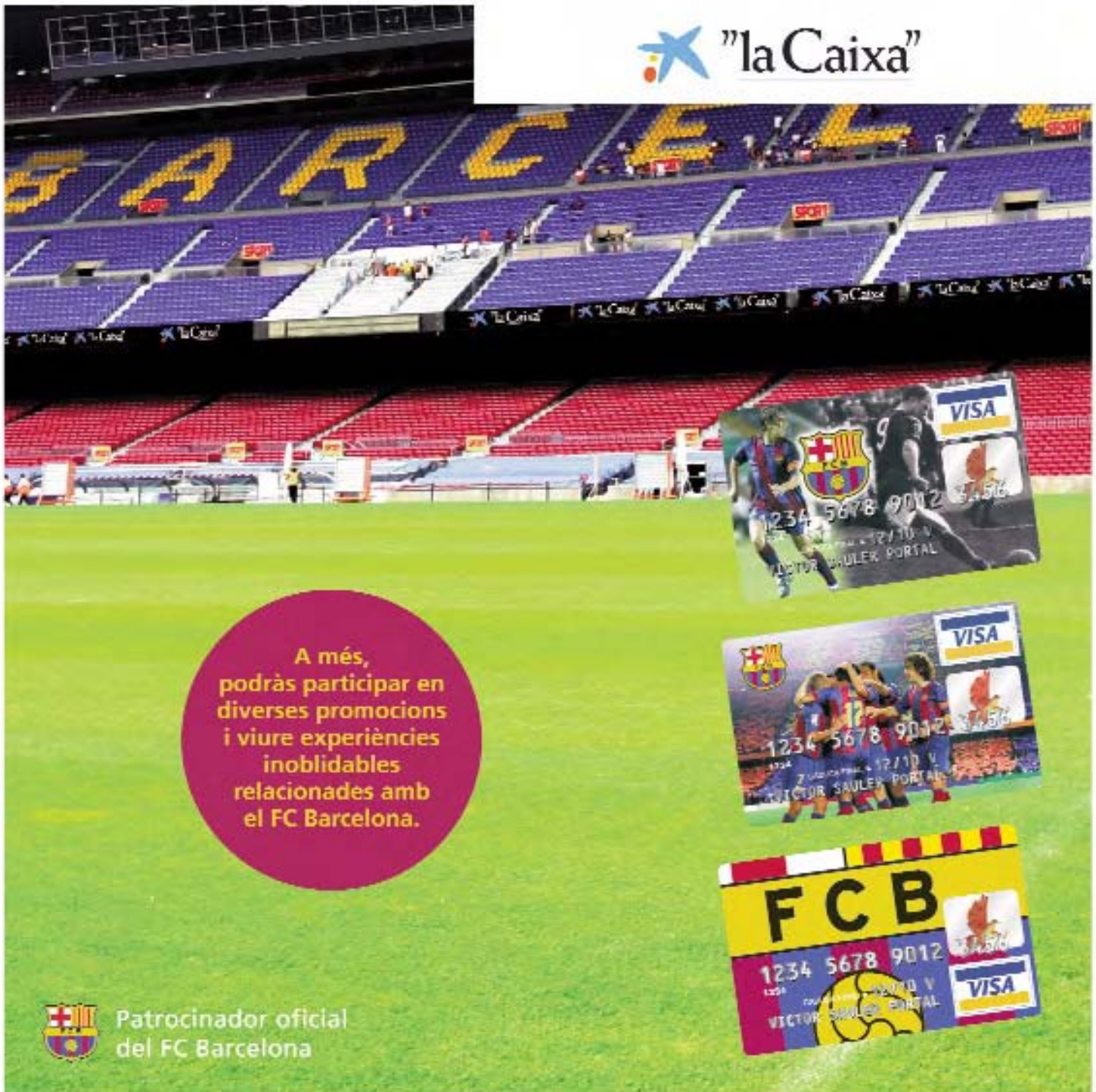
- **Aconseguiràs Punts Estrella** bescanviabls als catàlegs de regals.

- Podràs **fraccionar la quota de soci** i altres càrrecs emesos pel FC Barcelona en tres mensualitats sense despeses addicionals.

- Podràs triar un dels **tres dissenys exclusius** de la Targeta Visa Barça.

No t'ho pensis més, beneficia't de tots els avantatges i fes-te'n titular!

Juguem?

A més,
podràs participar en
diverses promocions
i viure experiències
inoblidables
relacionades amb
el FC Barcelona.

Patrocinador oficial
del FC Barcelona

Si encara no tens la Visa Barça, demana-la a la teva oficina de "la Caixa" o truca al 902 239 498

DESEMBRE DEL 2007

Edita: Futbol Club Barcelona

Av. d'Aristides Maillol s/n - 08028 Barcelona

Tlf. 9021899 00 - Fax 934112210

Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.ca

Director: Jordi Badia.**Subdirectors:** Eduard Pujol, Toni Ruiz

i David Saura.

Redactors: David Carabén, Xavier Catalán,
Jordi Clos, Vanessa Forn, Francesc Orenes,
Marc Parramon, Àngels Prieto i Anna Segura.**Revisió lingüística:** Marina Àlamo.**Redactor en pràctiques:** Pere Marcé.**Col·laboració especial:** Joan Cerdà i Josep Maria Solé i Sabaté.**Disseny i Infografia:** Futbol Club Barcelona.
Departament d'Audiovisuals.**Fotografia:** Arxiu FCB, José Tapia, Pep Bonet,
Danoca Bijeljac (UNESCO), 'Sport' i
Jordi Cotrina ('El Periódico').**Publicitat:** FC Barcelona
Departament Comercial i de Màrqueting
Telf. 934963672.**Impressió:** Rotocayfo Quebecor.**Tiratge:** 130.000 exemplars.**Dipòsit Legal:** B-40053-02.La publicació no es responsabilitza de les opinions
expressades en les col·laboracions externes.La redacció d'aquest número s'ha tancat el 4 de
desembre del 2007.

I per què no haurien de ser-ho?

A vegades, les preguntes amb aparença simple ens obliguen a fer raonaments tremendament complexos i que, en repassar-los, se'ns apareixen confusos i imprecisos. Ens deixen insatisfets, per tant. Pot ser el cas de la pregunta que ens plantejgem en aquest número de la REVISTA BARÇA: *Per què els nens es fan del Barça?* Hem consultat un munt d'experts i tots s'han avingut a dir-hi la seva. Tothom en té una opinió i creu saber-ne la resposta. I és clar que la tenen. Hi ha punts en comú en les seves rèpliques. Des de la més òbvia —perquè és un equip guanyador i els nens volen guanyar i que és un sentiment que es transmet per herència familiar— fins a d'altres de més sofisticades —pels valors que representa el club i pel sentiment de pertinença que atorga. També hi ha hagut renúncies significatives amagades rere experiències personals de quan eren infants i van adoptar el Barça com a club de referència. La lectura de les opinions de tots aquests experts ens dona un ampli reguitzell de motius que expliquen què hi ha al darrere d'una de les decisions més transcendents que pren un infant; per què fer-se d'un equip de futbol, decidir-se per un club i no per un altre, és una opció clau que s'agafa, precisament, en un moment d'immaduresa i que, no obstant això, serà per sempre més. Perquè rarament es canvia d'equip. I no hi ha gaires més decisions que es prenguin en aquella edat i que ens acompanyin durant tota la vida.

Totes les respostes que ens ofereixen són bones, de qualitat. Ofertes per persones que han dedicat moltes hores a pensar el fenomen Barça i que el viuen intensament. Saben de què parlen. I, tanmateix, no n'hi ha cap que sigui rotunda, definitiva. Ni el conjunt de totes les reflexions ens permet tenir-ne una visió completa. Recórrer a la història del club serveix per entendre com va començar el fenomen Barça i per què ha agafat la dimensió actual, a Catalunya i a Espanya, però ens en dona una visió parcial i tòpica. Els clixés que ens hem construït fallen tot sovint, erren massa cops per esdevenir excepcions que ens confirmen la regla. I ara ens arriba la globalització del futbol, i una bona part dels nens d'arreu del món també es fan del Barça. I ens toca improvisar una estratègia que ens dugui a ser *més que un club al món*, també, adaptant al nou context mundial els valors que, de sempre, ens han identificat, per fixar un corpus identitari que cohesioni els altres culers. I si tot plegat fos molt més senzill? Potser la resposta més definitiva no la podem trobar mai en cap resposta sinó en una altra pregunta: *I per què no haurien de ser del Barça?* No és cap estirabot. Tot sovint, les respostes negatives, a més d'explicar determinades adhesions, justifiquen moltes afirmacions. Quantes ideologies no s'expliquen sinó per una mera actitud de rebel·lia!

Ser del Barça no és un acte rebel. Al contrari, és un acte d'afirmació personal. No hi ha cap actitud d'oposició a o *d'actuar en contra de* en el moment de fer-se del Barça. Per això, potser la resposta més aproximada l'hem d'anar a trobar en la pregunta: *I de quin altre equip, si no del Barça?* Quan no hi ha resposta possible a aquesta pregunta, aquesta vegada sí, la conclusió és definitiva i rotunda.

FES QUE CADA XUT FACI MAL., QUE CADA PASSADA COMPTI. CONTROLA L'EFFECTE, LA DISTÀNCIA I LA VELOCITAT QUE S'ACONSEGUEIX AMB LA ZONA DE MÀXIMA PRECISIÓ DE LA T90 LASER. I DEMOSTRA'LS QUI ETS CADA COP QUE TOQUIS LA PILOTA. NIKEFOOTBALL.COM

**POSA-LA
ALLA ON
VULGUIS**

SUMARI

MÉS QUE UN CLUB

8 Per què els nens es fan del Barça?
Una realitat, des d'òptiques diferents

16 Ells també van ser nens
Els jugadors actuals i el Barça

26 Mirades compromeses
La Fundació i la infància

31 Creix amb el Barça
Un univers de serveis per als més menuts

EL CLUB DIA A DIA

46 Parlem amb... Juan Villoro
El futbol, la literatura, la infància...

51 Què ha passat
Repàs a l'activitat institucional del club

UN CLUB AMB HISTÒRIA

56 L'Enigma
D'Epi II a Epi: el triomf de l'esforç

SERVEIS BARÇA

67 Marxandatge
Productes per a un Nadal 100% blaugrana

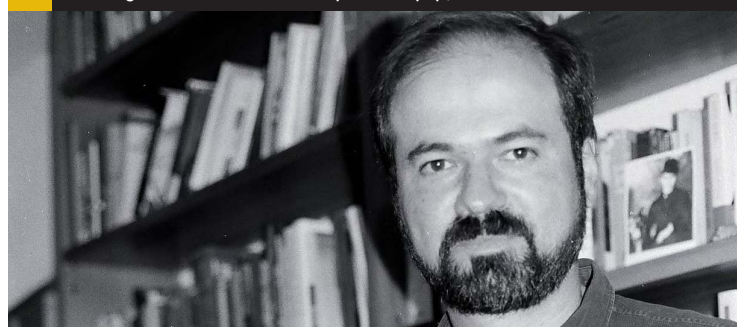
16 Els nostres futbolistes també van ser nens

22 La comunicació i els nens: un llenguatge molt específic

38 La fotografia dels nens amb el primer equip, un moment únic

45 Parlem amb... Juan Villoro, escriptor

56 L'Ex: Lucien Muller, sobre la gespa i sobre la banqueta

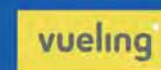
60 Quina nit! La primera Copa d'Europa d'handbol (1991)

PATROCINADORS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

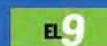
PROVEÏDORS

COL-LABORADORS

MITJANS COL-LABORADORS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HOQUEI PATINS

FUTBOL SALA

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HANDBOL

HOQUEI PATINS

BARÇA PER MOLTS ANYS

Les societats de demà es fan a partir de la textura, els somriures, els interrogants, les pors i els anhels dels nens d'avui. De manera individual, els nens són el futur en cadascuna de les nostres famílies. De manera més global, al conjunt del país. I és clar, també en una realitat com el FC Barcelona. A la REVISTA BARÇA proposem i explorem diversos interrogants pel que fa als més menuts i la seva relació amb el Barça. Al marge de per què se'n fan, el que sembla indiscutible és que aquesta —i no només al Barça— és una vinculació de per vida. Feta de gols, jugadors, cracs i ídols, família, valors i entorn, la continuïtat està garantida. I és que els nens d'avui també són el Barça de demà

PER QUÈ ELS NENS ES FAN DEL BARÇA?

“Els nens són el futur”. Partint d’aquesta certesa, ens plantejem per què els més menuts es fan del Barça. Es tracta de respondre per què arriba un dia que els infants tenen consciència que hi ha un esport —no n’oblidéssim pas la vessant competitiva!— que es diu futbol i que, posats a triar, volen que guanyi l’equip que porta una samarreta de color blaugrana

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: FCB / Bevenrain / Jordi Cotrina

De manera genèrica, les possibles solucions

a aquesta pregunta han trobat dos grans arguments. Un és el de la família, vinculada a la tradició. Com si es tractés d’un testament vital, l’emoció d’una tarda al camp o el neguit per guanyar es descobreixen a partir de la família. La imatge és ben fàcil d’imaginar. “L’avi ja ho era i sa mare també”, es diu a moltes famílies amb carnet del Barça. Per si aquesta frase no fos prou reveladora, n’hi ha una altra que ens pot ajudar a veure-ho més clar. Joan Manuel Serrat canta: “A menudo los hijos se nos parecen, y así nos dan la primera satisfacción; (...) Cargan con nuestros dioses y nuestro idioma, con nuestros rencores y nuestro porvenir”.

L’altre gran motor per a la identificació amb un equip és el de l’entorn i els comportaments col·lectius. En definitiva, allò que la nostra societat fa de manera majoritària i, en molts

casos, repetida puntualment o sistemàticament fins a institucionalitzar determinats comportaments. És significativa la resposta del sociòleg

“A menudo los hijos se nos parecen, y así nos dan la primera satisfacción (...)”

Joan Manuel Serrat, cantautor

“Els nens es fan de la religió dels pares (...) Els fills dels catalans del Barça són del Barça”

Salvador Giner, sociòleg

Salvador Giner. El president de l’Institut d’Estudis Catalans, l’IEC, dibuixa una seqüència lògica. Ens diu: “Els nens es fan de la religió dels pares: els fills dels jueus, són jueus; els fills dels luterans, són luterans; els fills dels tibetans, són budistes. D’acord amb aquesta llei, els fills dels catalans del Barça són del Barça”.

Conrad Vilanou, que és membre de la junta de la Societat Catalana de Pedagogia i professor de la Universitat de Barcelona, també parla de la importància del fet familiar, però el lliga a una necessitat elemental. La pertinença a un grup. Vilanou fa aquesta argumentació: “Els infants —i també els adults— necessiten tenir un sentiment de pertinença més enllà de l’àmbit personal i familiar. Tradicionalment, la religió havia estat aquesta esfera en la qual els infants participaven d’uns valors, d’una història i d’uns models a seguir i a imitar. Avui, tot això ho

La passió globalitzada

Pare i fill. No és una imatge presa al Camp Nou. Pare i fill, amb bufanda del Barça, però no són del barri d'Horta, de Barcelona. Ni de Deltebre, al Baix Ebre. Ni tan sols de Saragossa. Són pare i fill i estaven asseguts a les graderies del Nissan Stadium de Yokohama. Al Barça se li va escapar la Copa Intercontinental. En veure que el seu somni s'esmunyia, el nen va arrencar a plorar. Aquestes llàgrimes del Leo Miyagata van ser captades pels fotoperiodistes Jordi Cotrina i Manel Montilla, l'endemà, eren portada als diaris catalans. Al marge d'aquest cas concret, Lluís Pastor, que és doctor en periodisme a la UOC, reflexiona sobre el Barça i els nens —“que avui són el centre de la família”. Apunta: “Molts nens en tot el planeta han escollit el Barça —el símbol i els valors que té associats— com una de les marques que els identifica”. A l'hora de buscar-ne el perquè, presenta la idea d'«aterritorialitat». En aquest sentit, assegura: “El Barça és un referent mundial per a molta gent que tindria problemes per situar Barcelona en un mapa”. Aquest concepte reposa en la idea que el Barça s'escapa de la naturalesa més elemental d'un club de futbol: guanyar o perdre. Segons el doctor Lluís Pastor, per fer possible aquest miracle el Barça s'ha vinculat a una sèrie de valors diferencials. “Valors humans i universals: del virtuosisme, del joc net, de l'optimisme, de l'anar a guanyar i no a no-perdre i, sobretot, de la màgia”. I afegeix: “És d'aquesta manera que ha entrat en l'imaginari infantil per quedar-s'hi per sempre més”.

dóna i ho transmet l'esport, que s'ha convertit en una veritable eina de socialització dels nostres infants, que acaben per identificar-se amb els colors d'un club que ja no abandonaran en tota la seva vida”.

Centrats en un cas proper que pot funcionar com a exemple, en aquest mes de desembre del 2007 podem trobar-hi una bona prova d'aquest procés de socialització en el futbol gairebé irreversible. Només hem de pensar com

quin equip ets? Pregunta que ha d'anar seguida d'una resposta que, sovint, ens acompanyarà la resta de les nostres vides”.

Per tant, família i societat —per no dir entorn— són claus per respondre aquest “per què els nens es fan del Barça?”. Però, al marge d'aquestes dos factors, n'hi ha d'altres, tots amb el seu propi grau d'importància.

A aquests condicionants també s'hi ha d'afegir un comentari més genèric: que, si en la nostra

‘I tu de quin equip ets?’ Si el nen no viu protegit en una cuirassa d'acer, tard o d'hora s'haurà de posicionar “amb una resposta clara i inequívoca” davant d'aquesta pregunta

ens en resultaria de complicat fer el nostre dia habitual, amb una jornada que poguéssim qualificar de “normal” —amb els riscos que té qualificar alguna cosa de ‘normal’— i no saber que una mica abans de Nadal, just quan comencen les vacances a l'escola, el Barça jugarà contra el Reial Madrid al Camp Nou. I aquesta dificultat la podria tenir tant una persona gran com un nano en edat escolar. Si per a qualsevol adult seria pràcticament impossible no saber res d'aquest clàssic, per a un nen, tres quarts del mateix. A la ràdio del cotxe de camí cap a l'escola, a la televisió, quan s'està acabant el Club Súper 3, o fent les primeres descobertes a la societat de la informació, via internet. En qualsevol d'aquestes circumstàncies els nens i les nenes que viuen a Catalunya o a l'Estat no es podrien mantenir al marge d'això que en diem futbol i que, a Catalunya, sovint pren el nom de “FC Barcelona”.

I tu, de quin equip ets?

Alhora, aquesta evidència implica un posicionament. En el seu procés de socialització hi ha un moment que el nen ha de respondre a una pregunta clau. En el camí d'aquesta estació que en diuen ‘fer-se gran’ sempre s'acaba topant amb un enunciat que no se'n farà gens estrany: “I tu, de quin equip ets?” Si no vivim amb una cuirassa d'acer, que ens faria asocials, tard o d'hora ens hem de posicionar, i els nens no n'estan al marge. El futbol ens pot agradar, o no, però existeix. Hi és, i moltes emocions col·lectives són l'expressió dels batecs del grup que ens acull, digui's poble o país.

L'antropòleg Jordi Salvador-Duch, de la Universitat Rovira i Virgili, ho explica a partir de les quotidianitat. “Sobretot quan ens toca anar a escola, hem de tenir preparada una resposta clara i inequívoca a la gran pregunta: ‘De

societat el Barça i el futbol són importants per la presència mediàtica que tenen, no ho és menys el fet que mai com avui els nens han tingut un paper tan central en la societat. Des de la Universitat Oberta de Catalunya —la UOC—, el Doctor Lluís Pastor explica quin és el lloc que els nens ocupen a la nostra societat: “Des de la consideració renaixentista del nen com a adult petit i, per tant, des de la seva utilització com a mà d'obra barata fins avui han passat segles. Avui el nen és el centre de la família: està cuidat i aviciat. Però és que el paper dels nens a la família i, per extensió, a la societat ha crescut”. És per aquesta raó que també afirma: “Avui els nens són l'eix; els nens marquen tendències de consum, fins i tot per a productes i serveis destinats als seus pares”. Així, tot i admetre que el futbol té una força mediàtica indiscutible, amb una presència constant, silenciosa o sonora, evident o discreta, però sempre sostinguda en els mitjans de

“Avui el nen està cuidat i aviciat. Però és que el seu paper, a la família i la societat, ha crescut”

Lluís Pastor, Doctor en periodisme

comunicació (diaris, ràdio, televisió, internet...), a aquesta qualitat també s'hi poden fer algunes esmenes aclaridores. Es tracta de buscar el matís per deixar clar que mai perdem la capacitat per decidir si som d'un determinat equip o no i de si ens agrada el joc del futbol o no. Sempre hi ha un posicionament i una elecció. No es tracta de comportaments d'autòmats. Certament, la raó que d'una manera majorità-

Avui juguem a casa.

Gaudeix de tot el sabor de les patates fregides artesanalment.

FRIT RAVICH S.L.
Polígono Industrial Massanet.
17412 Massanet de la Selva (Girona).
Tel. 972 85 80 08

ria el futbol i el Barça sumen adhesions —que, ens molts casos, seran fidelitats— s’ha d’explicar afirmant que aquests dos mons (el futbol i, a casa nostra, essencialment el FC Barcelona) tenen la capacitat, segons apunta el professor Xavier Sáez Casabó, per donar resposta a diverses situacions: “Aquesta facultat de resposta plural fa que els nens es trobin el Barça amb naturalitat, sense esforç per buscar-lo i sense allò que se’n diu ‘pressió’. És mentida allò que els antibarcelonistes anomenen pressió social i mediàtica com a justificant de l’altíssim grau d’adhesió que el club provoca (...). Majoritàriament és normal ser del Barça, ja que pertany a l’entorn quotidià. I hi pertany perquè batega amb el cos social”.

Del Barça, naturalment

Fet aquest posicionament, el professor Sáez l’acompanya d’un últim argument: “Si no fos així” —aclareix— “no es podria ni entendre ni explicar que el club registri un dels índexs més alts d’aficionats que no hi entenen de futbol i que s’interessen pel resultat del “seu” Barça”. El professor Sáez conclou: “Si de cas, l’entorn mediàtic globalitzador es fa ressò d’un fenomen social i de masses que ho és més per una mena d’osmosi emotiva que no pas per imposició familiar, generacional o televisiva”. I insisteix en aquest punt assegurant: “Homes, dones, infants de procedències diferents i contextos antitètics troben habitual, normal i natural “fer-se” del Barça. El “viuen” i el “senten” al seu carrer, a la seva escola. El visualitzen en entorns propis a través d’ulls propis, i en entorns llunyans a través d’ulls electrònics. Ser del Barça és de cada dia, sense provenir de cap procés doctrinal, imposat ni induït: és una normalitat no imposada, resultat d’una adhesió neta, positiva i no dogmàtica, viscuda en processos d’identificació pro-

“Ser del Barça és de cada dia. És resultat d’una adhesió neta, positiva i no dogmàtica”

Xavier Sáez Casabó

pis”. És en funció d’aquesta adhesió lliure i conscient que, segons el seu parer, el Barça juga un paper cohesionador. “Si el teu entorn mesura part del seu estat anímic en funció de les victòries o les derrotes d’una institució esportiva és fàcil deixar-se encuriosir i integrar pel fenomen per tal de comprendre’l. Aquest

Un dels factors que determina aquest ‘ser del Barça’ és el de la transmissió familiar. També és indiscutible que abans de ser, d’actuar i de pensar com a adults, hem estat nens. Publicat al llibre ‘El Camp Nou. 50 anys de batecs blaugrana’, aquest article de Josep Ma. Solé i Sabaté n’és un bon exemple

‘Al ritme del cor’, memòria d’adult, ulls d’infant

Fa temps que tinc dues imatges gravades en el meu record del Camp Nou. Podria viure anys i panys, però aquestes dues imatges mai no se m’esborrarien de la memòria.

La primera és de l’any 1961. Era la primera vegada que anava a Barcelona. A començaments dels 60 la gent de poble no hi anàvem gairebé per a res. Si no era per esdeveniments familiars, casaments, batejos o enterraments, o pels metges —no era el meu cas—, només hi fèiem cap per raons molt especials. I una criatura d’aleshores no tenia cap motiu perquè el duguessin a Barcelona. Els transports ho feien molt difícil, i la migrada economia de casa meva tampoc ho permetia.

A més, ja feia un parell d’anys que havia vist el mar, al Balcó del Mediterrani de Tarragona, com tanta i tanta gent de les Terres de Ponent. El meu pare em deia que ja arribaria el dia d’anar a Barcelona. I el dia, finalment, va arribar. El meu pare i la meva mare eren mestres de Miralcamp, al Pla d’Urgell. Al meu pare la guerra li havia trencat estudis i projectes; a la seva família, tots van fer estudis superiors excepte ell. Barcelona era, per a ell, el desig i la frustració.

Per veure la seva mare, que començava a estar delicada, i perquè jo pogués conèixer una mica més la meva àvia, em va dur a Barcelona, en un viatge inacabable amb tren que a mi em va semblar meravellós. Amb els ulls vermells de tanta carbonissa que havia anat atrapant pel fet de treure el cap per la finestra, i exci-

tat per aquells seients de fusta que semblaven de l’oest, veia com passàvem túnels i més túnels i entrellucava, a l’horitzó, Montserrat, un lloc on també somiava d’anar.

Després de tota una tarda tancats al pis de l’àvia, jo em consumia d’avorriment i em sentia engabiada, ja que no podia córrer i saltar com sempre feia. Em va prometre que l’endemà aniríem on jo volgués, i que estava segur del que triaria.

La meva àvia deia que, a un nen que només havia vist el món per un forat, el més indicat era dur-lo al Tibidabo, o al Port, a pujar a les Golondrines. El meu pare, finalment, es va imposar, i em va deixar escollir. La meua tria va ser la que ell s’imaginava: el Camp del Barça.

Vam ser-hi tot el matí, des de que van obrir fins que van tancar. La impressió del Camp Nou em va deixar amb la boca oberta. Mirava i remirava i em vaig prometre que jo, quan fos gran, hi aniria sempre.

L’endemà em va preguntar on volia anar abans de tornar a la tarda cap al poble. En dir un altre cop “al camp del Barça”, la meva àvia va exclamar al meu pare: “No sé pas què en podràs fer, d’aquest nen”. (...) El Camp Nou, per a mi, des de sempre ha estat l’espai del somni, el lloc més col·lectiu verge d’una pàtria incompleta (...).

** Josep Maria Solé i Sabaté
és historiador i soci del Barça*

club —i aquí ve la gràcia— representa majoritàriament sense escarafalls, forcejaments, exclusions ni imposicions: te'l fas teu perquè és teu, com el barri, la botiga o els col·legues”.

El futbol és emoció

Al marge d'aquest paper de representació, hi ha un últim factor que cal tenir en compte. Tirem enrere en el temps i situem-nos en la nit del 17 de maig el 2006, la de la final de París. El Barça va ser novament coronat com a campió d'Europa. Per aconseguir-ho, es va patir molt. L'equip va capgirar un 0 a 1 advers que, per moments, semblava impossible de superar. Aquesta dificultat genera èpica, i l'è-

El futbol i l'adhesió a uns colors es basa en la pell, en la capacitat per patir o gaudir i fer-nos sentir vius

pica —tant en el cas d'una final equilibrada com en un partit dels de diumenge— està feta d'emoció. Aquesta és una altra de les claus. El futbol i l'adhesió a uns colors es basa en la pell, en la capacitat per patir o gaudir. En definitiva, per emocionar-nos i fer-nos sentir vius. Aquest tret és vàlid per als primers jocs del nen a l'hora del pati i per als més grans en els anys d'adolescència. I, és clar, per als adults, a la màquina del cafè de la feina. Des d'aquesta esfera emocional, el Doctor Lluís Pastor recorda: “L'esport és emoció. El futbol és un intensificador de les emocions, i el Barça, un vehicle perfecte per deixar anar les emocions més profundes, l'eufòria i la tristor, l'alegria i el patiment. Aquest és el sentit de l'esport professional, i per això és tan fàcil generar un espectacle massiu retransmetent un partit”. Així, ara que la pregunta que ens fèiem ja

La família. Del Barça, avis, fills i néts

Un dels motors de l'adhesió al Barça és la família. El que el professor Xavier Sáez, de la Universitat Ramon Llull, definiria com la 'via de la tradició'. Aquesta imatge, presa aquest últim mes de setembre, n'és un bon exemple. És la fotografia d'una sòcia rebent la insígnia de plata de mans del president del club, Joan Laporta. Era un acte important i, com en tots els actes importants, no estava sola. L'acompanyava la família. Aquesta imatge de tres generacions al voltant d'un mateix sentiment lliga amb el que explica el professor de la Universitat Rovira i Virgili i antropòleg Jordi Salvador-Duch: “La influència dels pares, d'una tieta o d'un avi culer és l'explicació de moltes fidelitats esportives”.

l'hem respost des de diferents punts de vista i arguments, potser cal un últim apunt. El que deixa les coses al seu lloc. Aquesta reflexió final la proposa el professor Sáez. Diu: “És evident que el Barça no és Catalunya. És un error creure-ho, i transmetre-ho indueix a maximalismes i excessos col·lectius, personals i mediàtics. Però també és cert que no es pot explicar la Catalunya del segle XXI sense el Barça. I els nens, amb la

seva recerca intuïtiva, obstinada i voluntariosa de símbols que li siguin propis, xucla i absorbeix allò que li crida l'atenció. I el Barça crida l'atenció. Tant si els arriba a través del cercle familiar (tradició), com per la via social (el dia dia) o per la mediàtica (hegemònica) el Barça configura una part molt sòlida del nostre escenari vital. Els nens viuen en l'escenari i es fan culers perquè els ho demana el cos” ■

Els jugadors del Barça Henry, Iniesta, Puyol i Abidal celebren un gol al Camp Nou aquesta temporada.

OFFICIAL SUIT

FCBARCELONA

SACOOR
brothers

www.sacoor.com

I ELS NENS QUÈ HI DIUEN?

A la portada d'aquest número 30 de la REVISTA BARÇA hi destaca el caràcter de l'interrogant. S'hi llegeix: "Per què els nens es fan del Barça?". Quan ja havíem trobat la reflexió dels especialistes que hi han pensat, la recerca es va obrir als protagonistes de la pregunta. La resposta d'un grup de nens i nenes l'hem trobada a les aules d'un centre escolar de primària de Tarragona. Tot i saber que de respostes possibles n'hi ha tantes com de nanos, el cert és que la varietat d'arguments que hem recollit és prou reveladora. Família i tradició donen la mà a la seducció que exerceixen els ídols i al gust dels més menuts pels gols i els èxits.

L'escriptor i periodista mexicà Juan Villoro confessa, a la secció 'Parlem amb' (la trobareu a la pàgina 45): "No es pot canviar d'equip de futbol, perquè seria negar la nostra pròpia infància". De fet, reforça aquesta mateixa idea assegurant: "Es pot canviar d'opció política. També d'orientació sexual, i de religió, o de vocació. Es pot canviar del que sigui, però mai d'equip de futbol. Seria massa gros. Seria com negar un tros bàsic de cadascú de nosaltres". Aquesta contundència fa palès com en són d'importants els anys d'escola, just quan els nens i les nenes defineixen quina és la seva opció futbolística. Precisament perquè els mecanismes que fixen aquesta identificació

D'entrada els nens són com esponjes i imiten conductes. Però de mica en mica apunten la seva pròpia personalitat

amb un equip concret ja els han apuntat els especialistes, ara és el torn de saber quina argumentació fan servir els nens a l'hora d'explicar-ho. Ens hem centrat en un grup de nens de Col·legi Sagrat Cor de Jesús de Tarragona, una ciutat on, en l'última temporada, els nens tenien en el Nàstic una referència a la Primera Divisió. Hem sentit què hi diuen els alumnes de dues classes: una de P4 i una altra de primer de Primària. Les respostes dels més menuts les hem agrupat a la columna de color rosat, la de l'esquerra d'aquesta doble pàgina. A la columna blavosa, a la dreta, s'hi poden llegir les res-

postes dels nens de Primària, que tenen 6 anys. Tot i que només hi ha dos anys de diferència entre ells, l'argumentari se sustenta en pilars diferents. Als nens més petits els agrada l'equip de futbol que a casa veuen i senten. D'entrada, són imitadors de conductes. Són, explicat gràficament, com una esponja. És més tard que ja senten els colors per ells mateixos. Les mestres que van parlar amb els nens apunten que n'hi ha que a casa viuen el Barça com una realitat en primer pla. En aquest cas, el senten, l'admiren i el pateixen. Tots aquests sentiments, apunta la mestra Maria Teresa Font, "es reflecteixen cada dilluns a la seva carona". Entre aquest grup és molt habitual saber-se l'himne o, per exemple, diferenciar entre partits de Lliga o de Lliga de Campions. En el cas dels nens de P4, que tenen un contacte menys intens amb l'ambient de futbol, les respostes són "més imitadores", centrades en el jugador de moda i en els que tenen una major presència a la televisió. Pel que fa a l'altra classe, la de primer de Primària, la majoria dels nens mostren que tenen més clar de quin equip són, i senten els

colors d'una manera més personal, amb un alt grau d'implicació. El professorat encarregat de parlar amb aquets alumnes assegura: "Sovint hi ha respostes amb una clara influència de casa, tot i que, en general, tots els nens tenien molt clar què volien respondre, i convertien el futbol en un motor per a la seva autoafirmació".

"Perquè m'agrada el Messi".

"A casa jugo molt a futbol".

"Perquè vaig anar al Camp Nou amb el papa".

"Tinc molta roba del Barça i me la compra la mama".

"M'agrada el Ronaldinho".

"A les porteries del Camp Nou hi ha molta xarxa".

"Vaig anar al Camp de Futbol".

"Perquè quan era petit m'agradava molt el futbol i m'agradava jugar al futbol".

"Vaig anar al Camp del Barça amb el papa, la mama i la meva germaneta. M'agrada la gent diuen 'gol' i aixequen els braços".

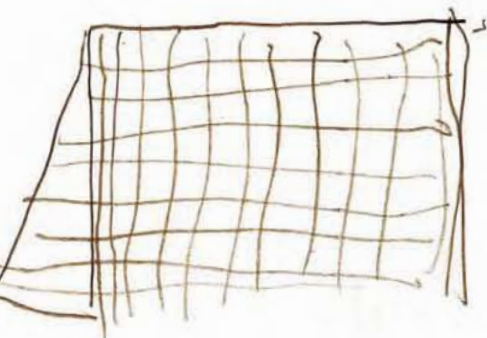
"Perquè sóc del Ronaldinho".

"Al Jaume i al papa els agrada el Barça. M'agrada el Ronaldinho i el Et'o".

"Sé l'himne del Barça".

Com ho hem fet?

Aquest reportatge l'han coordinat les mestres Maria Teresa Font i Míriam Creus, del Col·legi Sagrat Cor de Jesús de Tarragona. Els nens més petits, els de P4, pertanyen a la classe de la Cucafera, formada per 26 alumnes, mentre que els del grup de primer són de la classe dels Supermans, amb 25 escolars d'entre 6 i 7 anys.

barça

"Perquè vaig néixer a Barcelona i està claríssim/ tota la vida he estat del Barça".

"És el meu equip preferit".

"Els colors de la samarreta són els més xulos".

"Perquè va a la Primera Divisió".

"És el millor i va a Primera Divisió".

"M'agraden molt els seus jugadors i juga molt bé".

"Ha guanyat 3 copes o 4. Ara no ho sé segur, però guanya molt".

"Va el primer, és molt bo. I ara guanya quan no hi ha el Ronaldinho".

supermanys

"Ha guanyat 3 copes"

*Iniesta, Jorquera, Valdés, Gabri
i altres jugadors del planter
davant de la Masia
el Nadal de l'any 1996.*

ON ÉS EL NEN?

En la història del Barça hi va haver un moment en què els futbolistes van deixar de pagar per jugar i van començar a cobrar. Més tard en va arribar un altre en què, a mesura que s'anava popularitzant l'esport, els jugadors es van professionalitzar i el club els va començar a tractar com a empleats. Actualment, mentre la indústria del futbol es globalitza, tothom comparteix una mica la impressió que aquells futbolistes de galtes vermelles que a les fotos antigues somrien al càmera ara han deixat de somriure als vianants des de les pancartes publicitàries gegants que sovint cobreixen les façanes dels edificis. Potser el futbol ha perdut alguna cosa pel camí: el romanticisme ben entès, una fidelitat als colors a prova de bomba, l'honorabilitat que atorga el joc net... Qui ho sap. I heus ací que ja tenim una versió més de l'eterna història de la pèrdua d'innocència que satisfarà a tothom: els més grans, perquè potser enyoren la pròpia, i els més joves, perquè és d'aquesta manera que veuen que l'amor al futbol implica la fidelitat a una certa manera d'entendre la vida, a la manera d'entendre la vida que tenen ara que encara són nens...

■ TEXT: David Carabén | FOTOS: Arxiu FCB/BarçaTV/TVE

Però, què hi ha de real en aquesta història que hem sentit una i mil vegades? I, sobretot, què hi tenen a dir els actuals jugadors del Barça? Fins a quin punt segueixen fidels als seus somnis d'infantesa? I, per sobre de tot, en quin grau el Futbol Club Barcelona segueix essent el millor lloc per complir-los?

Per començar, en una primera recerca per hemeroteques i videoteques no hi trobarem ni un sol jugador del Barça que, per molt seriosament que es prengui la seva feina i per molts calés que hi guanyi, digui que “es dedica” al futbol. Ni tan sols n’hi ha un que digui que “practica” el futbol. Gràcies a Déu, o a qui es vulgui, el futbol encara és una cosa que “es juga”. Potser aquesta és la clau de la qüestió. Recorden aquella definició de Rijkaard? “El futbol és un joc molt seriós”, deia. O aquell “Sortiu i fruïu” que Cruyff va deixar anar als jugadors abans de sortir al camp a guanyar la nostra primera

“D’allà on jo vinc no és gaire comú fer-se del Barça”, diu Iniesta

Ronaldinho, amb el seu germà gran, Roberto. Ambdós amb l'uniforme del Gremio de Porto Alegre, l'equip de la família.

Fins a quin punt segueixen fidels als seus somnis d'infantesa? I, per sobre de tot, en quin grau el Barça segueix essent el millor lloc per complir-los?

Champions? Què feia, si no despertar el nen que porten a dins tots els futbolistes?

Despertar el nen

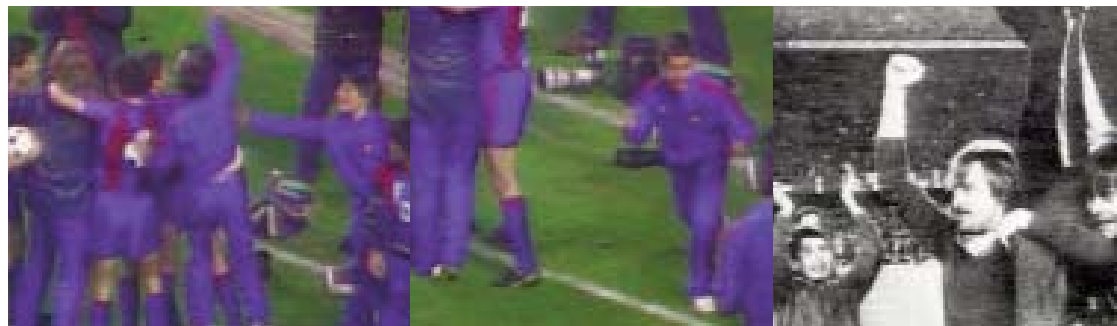
És despertant el nen que els futbolistes porten dins que, d'uns anys ençà, la resta de nens es fan del Barça. Alguns d'ells, avui en dia, hi juguen, com Andrés Iniesta. “D’allà on jo vinc (Fuentelabilla, Albacete) no és gaire comú fer-se del Barça. Jo m’hi vaig fer de molt petit, a l’època del Dream Team, quan hi havia molt bons jugadors”. Tothom coneix la debilitat d’Iniesta per Laudrup. Probablement, del danès n’ha heretat aquesta clarividència i resolució a l’hora d’enfilar a barraca. Però tothom també coneix la seva estreta afinitat amb Guardiola, la quinta essència “juganera” del Barça. Un futbolista que no era un portent físic, que no tenia gol, que no driblava, però que segurament va ser el millor del món en la seva posició a còpia de repartir joc en un teva-meva de precisió fins a l’infinit. Un altre juganer de condicions semblants era Eusebio, l’actual mà dreta de Rijkaard, de qui Carles Rexach va dir això: “No fa cops de cap, no regateja ningú, no és ràpid, no és fort, però jugant és un fenomen”. I és important remarcar-ho: Rexach posa en

primer terme la idea del joc i en últim terme la fortalesa física o els dots que en depenen. Fent-ho, perquè el Barça ho ha fet sempre, obre les portes del Camp Nou a qualsevol nen, creixi com creixi. Alt i fort o petit i esquifit. No és que “tant se val d’on venim, si del sud o del nord”, és que tant se val com siguem...!

Eusebio riu en recordar la frase de Rexach. “Un estil de joc vistós invita que els nens es facin del Barça. Però, bàsicament, el que no

volen els nens és patir. Volen la seguretat que els donen els equips guanyadors. I el que ha demostrat aquest estil de joc del Barça és que dóna molt de rendiment en l’àmbit competitiu. Dóna títols”.

“Recordo —ens diu Lilian Thuram— la primera vegada que vaig jugar contra el Barça al Camp Nou, a la Lliga de Campions. Tenia vint-i-un anys i vaig entendre que no em dedicava a la mateixa professió que els jugadors del Barça. Allò era un altre futbol. Volia aprendre a jugar com ells, amb aquell futbol tan tècnic. Recordo que va ser llavors que em vaig aficionar al Barça. A mi no m’agradava veure partits a la tele. Però el Barça sí, perquè sempre ha tingut aquest estil de futbol tan agradable de veure”. Només fitxar pel Barça, el central francès recordava que podia explicar orgullós

El 4 abans del 4

Pep Guardiola, el gran 4 del Dream Team, de nen, caçat en tres instantànies al Camp Nou, el 16 d’abril de 1986. Es tracta de la històrica remuntada del Barça a la semifinal de la Copa d’Europa 85/86, contra l’IFK Goteborg. Després del tercer gol de Pichi Alonso, el recollidor de pilotes Guardiola se salta la norma i, endut per l’entusiasme, primer toca el dorsal número 4 de Julio Alberto com qui toca un número de la sort i, després, torna a la seva posició amb gest de victòria. A la foto de la dreta, Guardiola felicitant Venables, enlairat per un parell de Tarzans: Clos i Miguéli.

FCBARCELONA
PRODUCTE OFICIAL

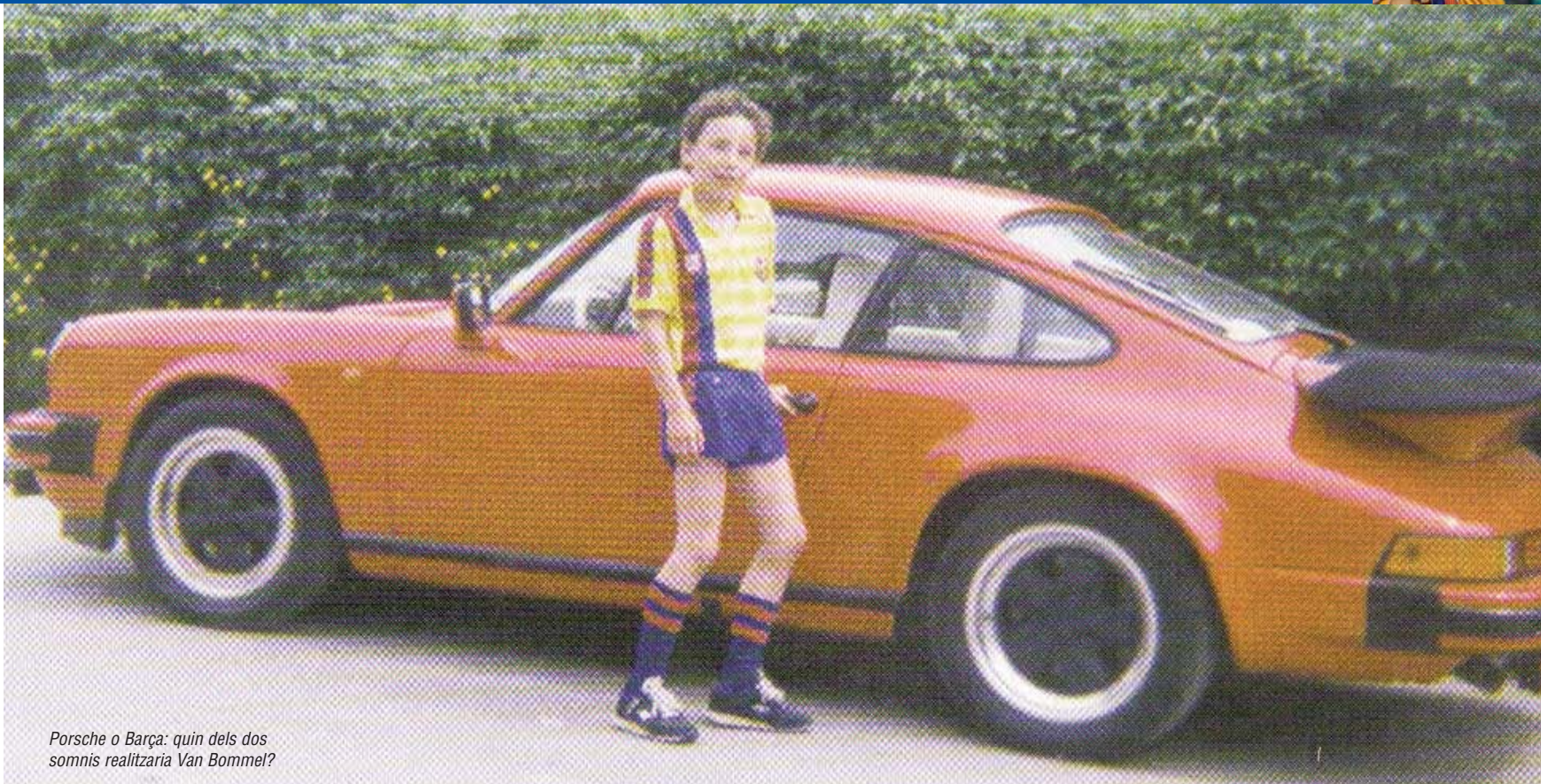
Ara ja tens el mobiliari del FCBarcelona a la teva mida.

El millor regal per aquest Nadal...

Per més informació truca ja i et direm com aconseguir-la!! Llicenciatari FCBARCELONA. Telf. 936 754 450
contract@mueblesromero.com

Porsche o Barça: quin dels dos somnis realitzaria Van Bommel?

'Guddy', amb la bufanda del Barça de retorn a Islàndia. Els colors al servei de la meteorologia.

Zambrotta mostra orgullós l'escut de la samarreta blaugrana que defensarà uns anys després

Thuram recorda: "Vaig jugar contra el Barça. Allò era un altre futbol". Des d'aleshores l'ha seguit amb admiració

als seus fills que jugaria al costat de Ronaldinho. "El fet que Ronaldinho sigui al Barça fa molt perquè els nens s'hi aficionin. És un jugador de fantasia. A més, el Barça és la imatge de futbol al món. Hi ha molts equips que volen jugar bé a futbol. Però com ho ha fet el Barça històricament no n'hi ha cap". Thierry Henry és de la mateixa corda que Thuram: "En els últims cinc anys, la imatge del Barça entre els nens ha canviat. No només per

Ronaldinho. Però la imatge de Ronnie i la seva màgia al camp hi han tingut molt a veure".

Ídols, colors, profecies

I si els nens es fan del Barça perquè hi veuen Ronaldinho, el futbolista-somriure, què és el que el va atraure a ell del Barça? Doncs els futbolistes que l'havien fet somriure de petit: Romario, Ronaldo i Rivaldo. Perquè va ser al Barça on van triomfar.

Sylvinho, en canvi, diu que és per mitjà d'un joc de xapes molt popular al Brasil que va tenir la primera notícia del Barça: "Podies triar entre les xapes negres i blanques de la Juventus i les blaugrana. Jo no sé ben bé per què però sempre vaig triar les blaugrana". Zambrotta, que tenia per equips del cor la Juventus i el Como, i que

coincidia amb Iniesta en la seva devoció per Laudrup, també va ser per una qüestió purament cromàtica que es va sentir captivat per la samarreta del Barça. Al vídeo que el seu pare Alberto va enregistrar al balcó de casa, tot just després de regalar-li l'uniforme barcelonista, la fascinació de Gianluca pels colors es transmuta ràpidament en curiositat per l'escut que hauria de defensar deu anys més tard.

Tenim altres exemples d'afecció profètica i a distància. Dues de ben documentades són les de Van Bommel i Gudjohnsen. L'holandès, que ara juga al Bayern de Munic, ens va sorprendre amb una foto que li van fer els pares quan tenia set o vuit anys i venien a passar els estius a Lloret, a Malgrat o a Blanes. Se'l veu davant un Porsche vermell, vestit amb la mítica segona equipació del Barça de mitjans dels anys vuitanta. La foto d'un record d'estiu, per

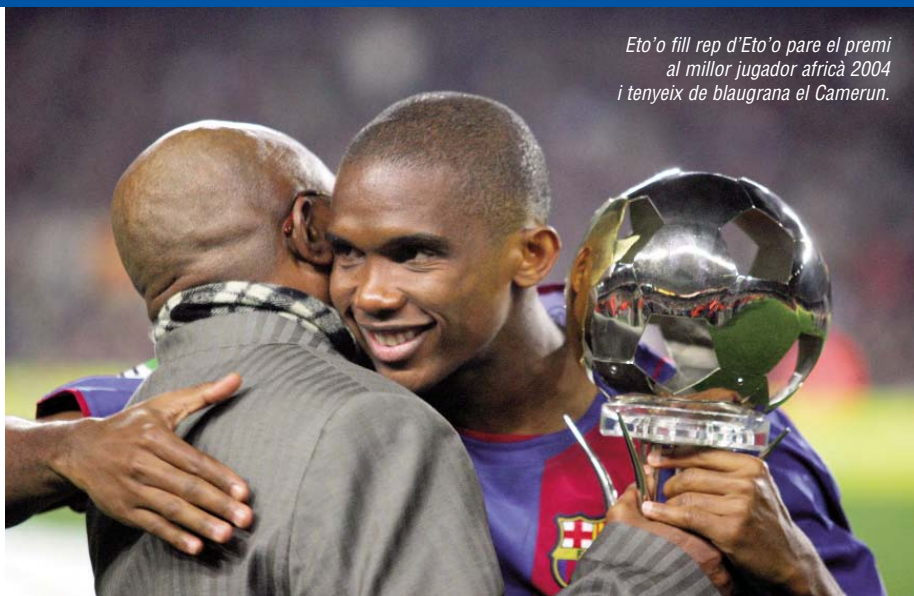
obra i gràcia del nen que hi surt, es va anar convertint en l'anunci d'un somni realitzat. Per cert, pel que tenim entès, Van Bommel no n'ha tingut mai cap, de Porsche...

Eidur Gudjohnsen, l'únic islandès que ha jugat mai al Barça, ja havia vingut de nen a l'estadi, acompanyant el seu pare, Arnor, que s'inflava de marcar gols amb l'Anderlecht. Uns anys més tard, ja convertit en promesa del futbol, va tornar a Barcelona per fer-hi una estada. "Vaig venir a entrenar-me al Futbol Club Barcelona quan tenia tretze o catorze anys. Va ser llavors que em vaig comprar aquesta bufanda. La meua afició pel Barça va començar llavors, amb Romario i Laudrup". Guddy també és del parer que "els nens es fan del Barça pels bons jugadors que té. Alguns dels jugadors que hi ha ara el Barça són els ídols de molts nens a tot el món".

"Ara els nens es fan del Barça perquè hi són Ronaldinho, Samuel Eto'o i Thierry Henry, entre d'altres", afegeix Abidal. "A mi, la primera vegada que em va cridar l'atenció el Barça va ser perquè hi jugaven Romario i Støitxkov". Obeint al mateix argument, Márquez va conèixer el Barça, ai las!, perquè jugava contra el Reial Madrid d'Hugo Sánchez, l'heroi mexicà, a qui el Camp Nou recorda, d'acord, pels seus gols, però també per les seves sobtades coïssors!

Xavi, de molt jove, ja lluia el braçalet quadribarrat de capità.

Eto'o fill rep d'Eto'o pare el premi al millor jugador africà 2004 i tenyeix de blaugrana el Camerun.

Yaya Touré: "El Barça agrada als nens perquè fa el millor futbol. El més agradable de veure"

Avui dia, en canvi, amb Hugo Sánchez fent d'entrenador de la selecció absoluta, els nens mexicans s'han fet culers. I no només en té la culpa Márquez. Se la reparteix amb Giovanni Dos Santos. També el Camerun i, més recentment, la Costa d'Ivori s'estan fent culers gràcies a Samuel Eto'o i Yaya Touré. Aquest últim diu que seguia la Lliga espanyola ja des que vivia a l'Àfrica. Però que, sobretot, es va aficionar al Barça quan jugava al Beveren belga. "El Barça agrada als nens perquè fa el millor futbol. El més agradable de veure. I, evidentment, als nens els agrada el Barça perquè hi juguen els seus ídols: Ronadinho, Messi, Henry".

Els catalans del Barça

Però l'argument que diu que són els grans jugadors els qui decanten les preferències dels nens, més enllà del fet que els cracs només van als clubs en els quals saben que el seu joc podrà

lluir, ja no funciona quan parlem amb els jugadors catalans del Barça. "Sóc del Barça perquè sóc català", afirma rotund Víctor Valdés. "Els nens són de l'ambient que respiren a casa. La majoria de famílies aquí són del Barça i els nens se'n contagien. Des de molt petit, tant a casa com amb els amics, seguíem el Barça. Vèiem els partits a la tele amb la família i, quan jugàvem amb els amics, tots volíem ser del Barça". Carles Puyol, capità del Barça, devia fer el mateix quan jugava a la Pobla amb el seu germà. Diu que, de petit, quan el Barça perdia, no menjava i es passava la nit plorant. La seva afició el va portar a acompanyar la Peña de la Pobla al programa *La Barberia* de TVE a Catalunya, en unes imatges que el programa de Barça TV *L'habitació dels miralls* va rescatar, ens sap greu dir-ho, per al seu disgust i el nostre plaer!

Xavi no només era del Barça de petit. El seu pare ja hi havia jugat. Potser mai amb el primer equip. Però sí amb el Comtal, compartint alineació amb Àngel Mur, en la seva etapa de jugador. El que vam conèixer durant tants anys com a Mur fill ja s'havia engiponat la samarreta del Barça de ben petit, com tants altres nens, al terrat de casa, al seu barri de les Corts.

Finalment, ens referirem el cas de Bojan, fill de serbi i lleidatana, del Pla d'Urgell, perquè sintetitza gairebé totes les raons per què el planter en la seva infància somiés amb el Barça: la internacionalització del nostre prestigi, la presència de jugadors de referència, la catalanitat en l'origen i el precedent futbolístic familiar. Per una banda, és gràcies al renom del nostre futbol que el seu pare, que havia jugat amb l'absoluta iugoslava, va decidir provar sort al Mollerussa. Allà no va ser afortunat amb el joc, perquè es va lesionar al primer partit. Però sí en l'amor, perquè es va enamorar de la seva infermera, la mare del nostre Bojan. En segon lloc, Bojan va créixer admirant els cracs que han poblat el nostre vesti-

Puyol, al programa de televisió La Barberia, acompanyant la Peña de la Pobla de Segur.

Àngel Mur, quan veu aquesta foto, encarariu: "Fixa't en la pedreta de sota la pilota. El terrat feia baixada...!"

dor, des de Figo i Rivaldo fins a Thierry Henry, amb qui comparteix alineació. En tercer lloc, perquè se sent català: "Sóc del Barça des que vaig néixer, per la família, perquè a casa ja ho eren". I, finalment, perquè el seu pare hi treballa com a cercapromeses des de fa uns anys. Però és que, a més a més, Bojan encara hi afegeix una raó de pes: diu que el fet que el Barça aposti per gent jove com ell mateix, Giovanni Dos Santos i Leo Messi també

invita que molts nens es facin del Barça. Però, a qui hauria de sorprendre tot això? Pot ser que en alguns moments el Barça perdi el nord i el nen que portem a dins s'extravii. Però, tard o d'hora, sempre el recupera. O no recorden els milers de vegades que Manel Vich, per megafonia, avisava els senyors Vallès, Martínez o Constantí que passessin per la porta principal de tribuna perquè un nen s'havia perdut? El Barça sempre trobava el nen ■

El nostre Macaulay Culkin: Bojan Krkic.

Nadal
en el costat *Coca-Cola* de la vida

Coca-Cola
refresc oficial del Barça

Coca-Cola, el dia i l'horari a la web del club. No s'accepta la responsabilitat de The Coca-Cola Company.

PER QUÈ ELS NENS ES FAN DEL BARÇA?

+k1 club

Heu preguntat mai a un nen de 10 anys quan fa que no obre un sobre de correus? O quina va ser l'última carta que va escriure a mà, sense comptar la dels Reis d'Orient? Els temps han canviat, i també ho ha fet la manera de comunicar-se amb els més menuts. La generació digital té els seus propis codis de llenguatge i els seus propis canals de comunicació. El Barça, també. El club ha potenciat diverses eines de comunicació per establir-hi una relació directa. Els Barça Toons, el lloc web www.fcbbjuniior.cat i els butlletins electrònics són algunes de les maneres d'arribar al públic blaugrana més jove.

■ TEXT: David Saura | FOTOS: Bevenrain

Si fa deu anys algú ens hagués escrit, en qualsevol suport, la fórmula *+k1club*, hauríem pensat que es tractava d'un enigma irresoluble. Ara aquest missatge ja és més fàcil de desxifrar per a una gran part de la població, especialment per als més joves. Ara, aquest *+k1club* ja ha deixat de ser un enigma i és més fàcil d'associar a la històrica expressió *Més que un club*.

És un exemple del nou llenguatge que fa servir l'anomenada generació digital, aquella que viu unes experiències que als seus pares els costa de comprendre o la que considera que la realitat no té els mateixos atractius que genera una pantalla multimèdia, ja sigui la de l'ordinador portàtil, la del mòbil o la de la consola. És una generació —la més connectada de tota la història de la humanitat— que queda molt ben detallada per les dades estadístiques. Com, per exemple,

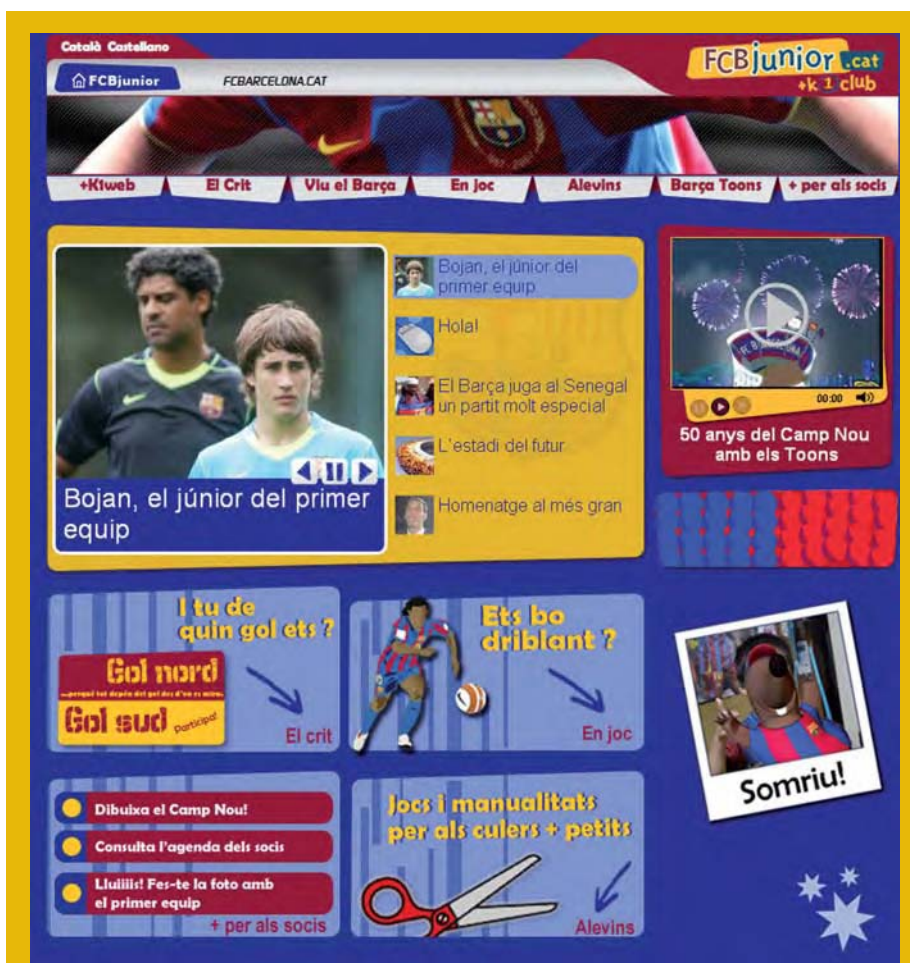
La generació digital té un llenguatge i una manera de comunicar-se propis; i el Barça no en podia ser aliè

la que diu que la meitat dels joves entre 10 i 14 anys ja té mòbil. O la que assegura que gairebé el 87% dels joves catalans entre 10 i 15 han navegat per internet en els últims tres mesos, segons les dades del 2007 de l'Institut Nacional d'Estadística.

I el Barça pot girar l'esquena a aquesta realitat? Evidentment, no. I no ho fa des dels últims anys, en què ha començat a posar en marxa iniciatives per comunicar-se directament amb aquest sector tan important de la massa social. Cal no oblidar que el nombre de socis de 0 a 18 anys creix de manera progressiva (de l'11% de la temporada 2003/04 al 17% de la 2006/07) i que, per tant, el seu pes en el club és cada cop més destacat.

L'estrena dels Barça Toons

Els Barça Toons van ser el primer element per acostar-se a aquesta nova realitat. Des del Gamper de l'any 2003, els futbolistes del Barça tenen un *alter ego* en versió animada que viuen una nova aventura en cadascun dels partits més importants que es disputen a l'estadi. També són els protagonistes d'un munt de productes de marandatge amb la seva imatge. En molts casos, aquests dibuixos són el primer impacte blaugrana que reben els aficionats més joves, una imatge que ràpidament associen al Barça, i amb uns valors positius, fruit de la complicitat que en genera la simpatia.

Un codi propi de comunicació

"Per escriure a nens i nenes cal una connexió especial amb el seu món, i aquest món, en els últims anys, ha canviat molt. Les noves tecnologies han revolucionat la manera de comunicar-nos, han trencat barreres d'espai, de distància, de temps. Les tecnologies de la informació potencien la immediatesa i la rapidesa, dos aspectes molt innats als nens i les nenes. Per això la seva incorporació a aquest món els és fàcil. A més, s'hi mouen d'una manera intuïtiva que els facilita molt les coses; per a ells és com un joc. La seva manera d'aprendre és mitjançant la dinàmica de prova i error". D'aquesta manera explica Mariona Anglès, directora d'Espais Telemàtics, l'empresa encarregada de desenvolupar el lloc web www.fcbjunior.cat, la manera com cal adreçar-se a un públic molt exigent i que ja no es conforma només a rebre informació, sinó que també vol participar i, fins i tot, crear continguts: "Això ha portat a un fenomen molt curiós, i és que aquell codi de comunicació que abans es creava entre un grup d'amics i que només desxifraven entre ells, ara fa el salt

a la xarxa i és de tothom. Passa de ser un codi de grup a ser un codi global, que entenen ells". Per tant, quan s'escriuen continguts adreçats als més menuts és important, a més dels aspectes més formals —frases curtes, conceptes clars, llenguatge directe—, incorporar-hi aquest codi propi que ells han creat i que els serveix per interrelacionar-se: "D'entrada, això dependrà del suport. No és el mateix escriure per a una revista que escriure per a un web; el component audiovisual té un pes molt important a l'hora de prendre decisions. Segurament cal anar trobant l'equilibri entre el llenguatge estàndard i aquest nou llenguatge emergent. Perquè, com en molts altres àmbits de la vida en què incideixen les tecnologies de la informació, el debat ja no és tecnològic, sinó de l'ús crític d'aquesta tecnologia i del seu potencial." Tot això sense oblidar "la dosi d'il·lusió i fantasia, d'imaginació, en definitiva" que reclamen els més menuts i que aquestes noves eines de comunicació reforcen. I que es poden trobar a www.fcbjunior.cat.

BARÇA junior

+k1 club

PER QUÈ SÓC DEL BARÇA?

10 raons i 1/2 per les quals sóc del Barça

- 1) Perquè m'agrada l'esport.
- 2) Perquè m'atrauen les coses amb estil propi, originals, diferents.
- 3) Perquè no tan sols surto a guanyar, sinó a passar-m'ho bé. I el Barça és espectacle.
- 4) Perquè m'agrada ser d'un club solidari que es preocupa per la gent.
- 5) Perquè també és català.
- 6) Perquè puc anar pel món, dir que sóc del Barça i sentir-me'n orgullosa.
- 7) Per alguna raó que no sé explicar.
- 8) Perquè alguns dels millors dies de la meua vida han estat gràcies al Barça.
- 9) Perquè sé que el Barça em regalarà "més millors" dies de la meua vida.
- 10) Perquè sóc feliç sent del Barça.
- 1/2) Perquè el color blaugrana m'afavoreix.

Tu? Per què ets del Barça?

Escriu-ho a www.fcbarcelona.com

Marta

+ K notícies

Bones festes!
Pau Font Castillo ha estat el guanyador de la III Mostra de nadal·les blaugrana. El seu dibuix serà el que el Club enviarà per felicitar el Nadal a tots els barcelonistes. Entra a www.fcbarcelona.com per veure les nadal·les finalistes. I bones festes!

+ K notícies

Un somni per un regal
Una temporada més, el Barça ha decidit ajudar els Reis Mags a repartir regals a hospitals i centres d'acollida de Catalunya. Vols col·laborar-hi? Tan sols has de portar una joguina nova a l'estadi. Quan? Els dies de partit que trobaràs detallats al web www.fcbarcelona.com.

¿sabies que... Jorquera és gemmòleg?

MAINADA (PEQUES)

NUM. 5 • OCTUBRE 1973 • SUPLEMENT INFANTIL DEL CLUB DE FUTBOL BARCELONA

Publicacions Barça: del 'Mainada' al 'Barça junior'

La comunicació amb els socis més joves del club no és una novetat d'aquests últims anys, sinó que el Barça se n'ha preocupat amb anterioritat. Un exemple n'és la publicació que va sortir per primera vegada el juny del 1972 amb el nom de *Peques*. Ja al segon número, el setembre de 1972, va canviar de nom per un de més normatiu, i va passar a dir-se *Mainada*, amb un *Peques* entre parèntesi que donava la continuïtat necessària al primer exemplar. Aquesta publicació no va tenir gaire continuïtat periòdica i, tot i que en teoria era de caràcter mensual i es repartia amb el Butlletí Oficial del club, el març del 1974 va sortir-ne l'últim. Des d'aquest mes de desembre de 2007, el club reprèn aquella tradició amb una altra publicació que s'adreça al mateix públic. En aquest cas, el nom és *Barça junior*, un producte que també es distribueix amb la revista oficial del FC Barcelona i que s'adreça a totes les llars on hi ha socis menors de 18 anys. La formació i l'entreteniment són els principals objectius d'un producte que, inicialment, surt amb 4 pàgines i que també estableix una forta relació amb els continguts de www.fcbarcelona.com.

Els Barça Toons van donar-se a conèixer al trofeu Joan Gamper, un altre element destacat en l'esforç del club per acostar-se als infants, amb les activitats prèvies que s'organitzen al voltant d'aquest partit de futbol d'estiu. A més, aquest amistós serveix també per enfortir un altre

Un total de 6.770 socis de 0 a 15 anys ja reben per e-mail el butlletí amb informació i serveis específics

valor que es vol potenciar des del club: el futbol com a festa familiar. I és que el Barça no és un fenomen individual. De fet, segons dades de l'octubre del 2007, en un univers total aproximat d'unes 75.000 llars amb presència d'associats del FC Barcelona, hi ha una mitjana de 2,1 socis a cada una. D'aquestes 75.000 llars, en només un 38,7% dels casos hi trobem un únic soci del club. El Trofeu Joan Gamper és l'exemple més clar de les possibilitats que té el club de parlar de tu a tu amb els aficionats més joves. Però els arguments exposats al començament

d'aquest reportatge justificarien que cal trobar altres vies. I, des d'aquesta tardor, el club ho ha fet per mitjà de www.fcbarcelona.com, el primer lloc web d'un club de futbol espanyol —i, possiblement, de tot Europa— pensat exclusivament per a ells. Més enllà de la informació d'actualitat —que també n'hi ha—, el que

es busca en aquest espai és transmetre els mateixos valors que han fet que el FC Barcelona sigui *+k1 club*—tal com queda reflectit a la capçalera del lloc web— i que, per exemple, es potencien mitjançant de les iniciatives de la Fundació. Es vol entretenir, però també fomentar la reflexió i la participació. La posada en marxa de www.fcbjunior.cat ha estat molt lligada al desenvolupament del nou butlletí júnior, un *newsletter* mensual adreçat exclusivament al correu electrònic dels socis de 0 a 15 anys. Ara que se n'està

prepara per a ells. El correu electrònic ha passat a ser, en poc temps, l'eina de comunicació més directa i personal amb un públic absolutament familiaritzat amb les noves tecnologies.

Un llenguatge adaptat

Però aquest criteri de personalització, de parlar amb el mateix llenguatge que un interlocutor de, per exemple, 10 anys, és el que s'ha aplicat també a la correspondència per correu ordinari. Per exemple, a les cartes amb les quals es rep el carnet de cada any, el llenguatge aplicat és molt més

de la correspondència que poden rebre els seus pares i mares.

Els mòbils són una altra de les potes tecnològiques d'aquesta generació digital, a més de l'imp3 i la consola o videoconsola, dues eines que queden al marge d'aquesta anàlisi en clau blaugrana. Les sigles SMS—i, més recentment, MMS—són bàsiques en la relació diària dels més joves. I el club els ofereix també alguns serveis per estar al dia de l'actualitat del Barça mitjançant la telefonia mòbil. I, en el cas dels socis, de rebre, en un missatge de text, els resultats dels partits de futbol o una felicitació pel seu aniversari.

En un moment en què la infància cada cop s'escurça més, en què la roba dels més menuts reproduceix l'estàndard dels adults—quants nens porten pantalons curts?— i en què els esportistes professionals són cada cop més joves—Bojan n'és l'exemple més recent—, cal que, quan els nens i les nenes es fan del Barça, se sentin com a casa. I és que ja se sap que, en el futbol, l'índex de fidelitat al club se situa molt a prop del 100%. Seran, per tant, barcelonistes per tota la vida ■

Els Barça Toons, el lloc web www.fcbjunior.cat i els butlletins electrònics són algunes de les maneres d'arribar al públic blaugrana més jove

preparant el segon número, però, ja hi ha 6.770 usuaris registrats, que reben directament a casa totes les ofertes i els serveis que, dins la iniciativa 'Creix amb el Barça', el club

col·loquial que el que s'aplica a les notificacions adreçades a la resta de socis. Des de ben petits, s'hi vol establir una relació directa, fer que se sentin especials, i el format i l'estil són ben diferents

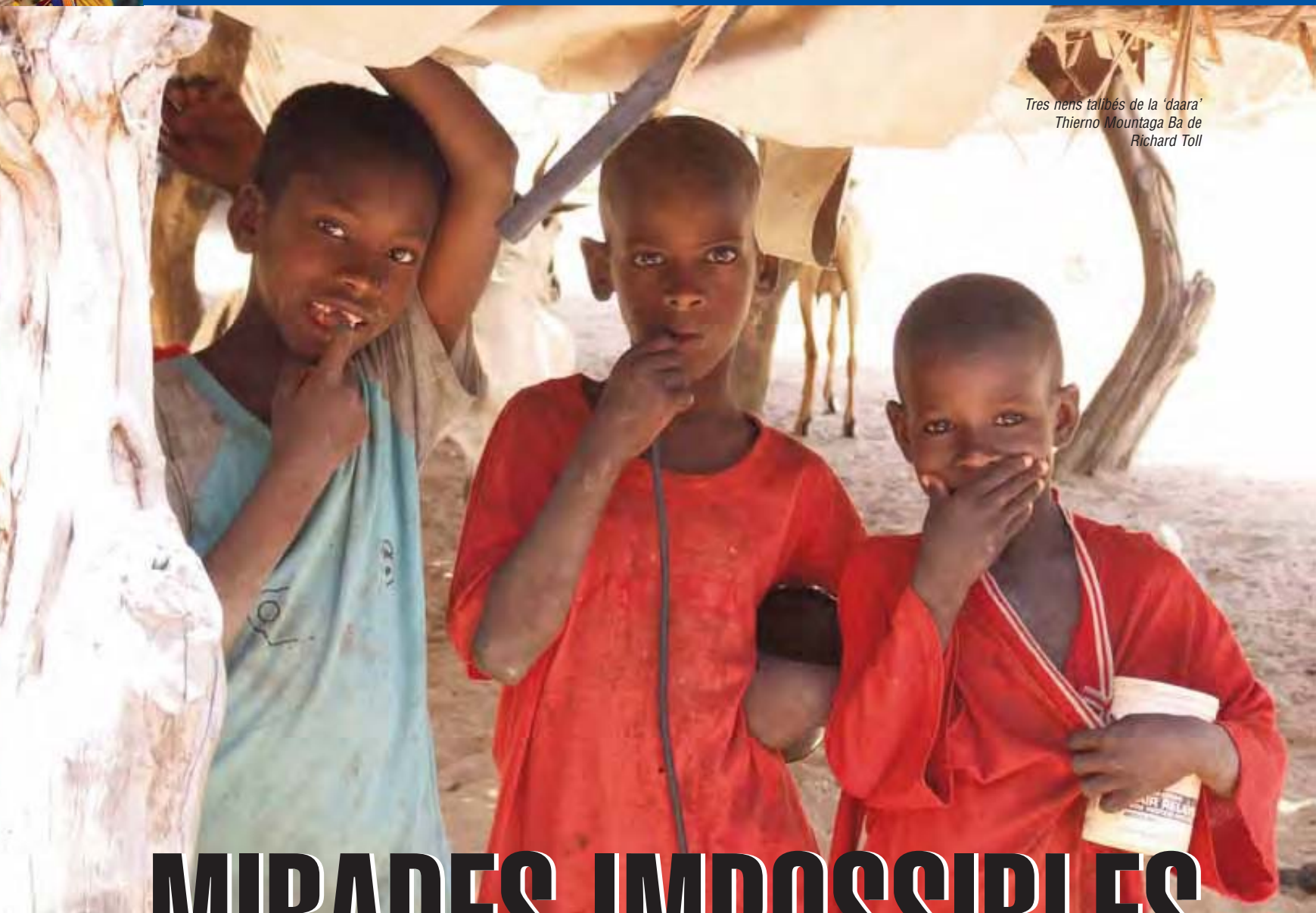
Aquí, un dels teus.

Gol a Gol

DES DE 1984, CADA DIUMENGE

3

Mitjà audiovisual del FC Barcelona

Tres nens talibés de la 'daara'
Thierno Mountaga Ba de
Richard Toll

MIRADES IMPOSSIBLES DE DRIBBLAR

Altruisme, barcelonisme i compromís. Aquest és, en essència, l'abc bàsic per entendre la vessant solidària del FC Barcelona. Per mitjà de la Fundació de l'entitat es canalitzen diversos projectes, els principals beneficiaris dels quals són els infants. Els nens talibés del nord del Senegal en són un exemple

■ TEXT: Marc Parramon | FOTOS: FCB / Pep Bonet

Per la Fundació del Futbol Club Barcelona, la infància, més enllà d'un objectiu, és, realment, una vocació. Entre tots els col·lectius vulnerables de la nostra societat, la Fundació ha escollit els nens de manera decidida. Des de la recollida de regals en època nadalenca per oferir als joves ingressats als hospitals de Catalunya fins a la construcció de centres solidaris a l'Àfri-

ca o a Hispanoamèrica, els projectes a favor dels infants es multipliquen en els ordres del dia de la Fundació del club.

Precisament fruit del programa XICS (Xarxa Internacional de Centres Solidaris), creat íntegrament per la Fundació FC Barcelona, al mes d'octubre es va inaugurar un centre solidari a la ciutat de Richard Toll, al Senegal. En

aquesta localitat del nord d'aquest país africà s'hi ha construït el primer espai d'aquesta xarxa, que dona suport, en termes d'educació, assistència sanitària, nutrició i ajuda psicològica als nens amb risc d'exclusió social d'aquesta zona. Un quaranta per cent dels inscrits en aquest centre són nens talibés, una crua realitat que deambula pels carrers del Senegal.

El fenomen dels nens talibés

El terme *talibé* prové de mot àrab *tàlib*, que significa *el qui demana*. Els coneguts nens talibés —molt comuns a l'Àfrica subsahariana— són joves d'entre sis i quinze anys que resideixen a les *daares* —escoles coràniques—, on se'ls acull i només se'ls ensenya l'Alcorà. Aquests nens acostumen a ser orfes o pertanyents a famílies molt pobres, i són enviats a aquestes escoles amb el propòsit d'iniciar-se en la vida tal com la tradició musulmana indica: sotmetent-se a la resistència de les proves de la vida des d'un sentit de la humilitat molt particular. Aquests joves són tutelats pels *marabouts* —

100.000 nens talibés. També anomenats “nens descalços”, es troben completament desprotegits per la legislació, que obvia flagrantment aquest tema, en part, per la vinculació tan íntima a la cultura i la tradició musulmana. “L'origen d'aquest fenomen és la tradició. Però la realitat és que són nens del carrer, tot i que la societat africana d'arrel musulmana ho accepta perquè forma part de la seva cultura. A més, segons l'Alcorà, els musulmans estan obligats a donar almoïna, i els nens talibés

Els nens senegalesos són alguns dels beneficiaris de la vocació de la Fundació per la infància

responsables de les escoles coràniques—, que els obliguen a demanar almoïna pels carrers dels pobles i les ciutats. Dormen amuntegats i gairebé a la intempèrie, vaguen pels carrers descalços, mal vestits i exposats a riscos sanitaris, i lliuren íntegrament els diners que recullen al seu *marabout*, que els exigeix diàriament una quantitat mínima —uns 200 CFA al dia, equivalents a 0,30€— per contribuir al manteniment de la *daara*.

Estudis recents assenyalen que, només a Dakar, la capital del Senegal, hi ha més de

són, moltes vegades, els seus receptors principals”, assegura Marta Segú, directora de Projectes Internacionals de la Fundació FC Barcelona.

El projecte XICS a Richard Toll

Richard Toll és una ciutat del nord del Senegal envoltada de contrastos. La sabana africana i els camps de canya de sucre abracen la localitat tenyint d'ocre i verd aquesta zona oblidada del país on difícilment arriben els efectes de la cooperació internacional. La centralització imperant provoca que les ajudes arribin molt puntualment —o, directament, que no existeixin— a les localitats més allunyades de Dakar. Des de la capital fins a Richard Toll hi ha 365 quilòmetres, que, traduït en hores de cotxe —resseguint les carreteres locals i amb vehicles de la zona—, són unes cinc hores de viatge. El dia de la inauguració del centre solidari de Richard Toll, la ciutat era una autèntica festa, fins

Nenes en territori de nens

La noia de les fotos superiors és la Fàtima, que ha nascut a Richard Toll. Parla amb les seves amigues i, de sobte, s'adona de la nostra presència. Veu la càmera i, després d'arraular-se sota el vel i de mirar amb complicitat les seves companyes, dedica un somriure a l'objectiu. No sense vergonya, i a còpia d'insistir-hi, ens revela la seva edat: “Tinc cinc anys”, diu. Parla en wòlof, una de les llengües oficials del Senegal. La Fàtima assisteix avui al petit acte de rebuda de la comitiva blaugrana a la *daara* Thierno Iby Diallo de Richard Toll. El seu és un dels pocs casos de nenes a les escoles coràniques. La realitat de la Fàtima, però, és bastant diferent de la dels altres nens *talibés*. Ella estudia l'Alcorà en aquesta *daara* com a activitat extraescolar, i ho fa després de sortir de l'escola pública, on segueix uns estudis estandaritzats. A les *daares*, a part dels nens talibés, també hi estudien altres joves, normalment de famílies més acomodades, que només passen algunes hores a la setmana estudiant el llibre sagrat de l'islam —normalment, de les 7 a les 8 del matí o de les 4 a les 5 de la tarda— i que no practiquen la mendicitat.

i tot per als nens talibés. Aquell 25 d'octubre de 2007 serà una data inoblidable per a tota la comunitat.

Un 40% dels inscrits en aquest centre són nens talibés. En l'actualitat, la vida quotidiana d'aquests nens consisteix a voltar pel carrer demanant almoïna fins a deu hores diàries. El temps que els queda el dediquen a memoritzar l'Alcorà. El treball de l'equip humà de la Fundació ha permès que l'ajuntament de Richard Toll es comprometi a matricular a les escoles públiques de la ciutat els nens d'entre 6 i 10 anys de les escoles coràniques, que no reben cap tipus d'escolarització general i que la majoria, són analfabets. Quan aquests infants acabin les classes i vagin al centre se'ls facilitarà instruments per adaptar-se a l'escola, se'ls reforçarà els coneixements adquirits i se'ls oferirà un seguiment sanitari i psicosocial, a més de procurar-los l'accés al lleure i al treball amb ordinadors. Els nens d'entre 10 i 16 anys que no han anat mai a l'escola es duran directament al centre solidari. Allà se'ls donarà el que els pedagogs coneixen com a

La vida diària del nens 'talibés' consisteix en voltar pel carrer demanant almoïna fins a deu hores diàries

“educació no formal”, com aprendre a llegir i a escriure i a realitzar les operacions matemàtiques bàsiques. Aquest grup de nens rebrà simultàniament una formació professional en diversos tallers —fusteries, ferreries i a la Compagnie Sucrière du Sénégal, la fàbrica de sucre de la ciutat.

La tutela dels *marabouts* sobre els nens és tan extrema que no deixen que organitzacions externes intervinguin en la vida i la rutina d'aquests infants. “El que nosaltres hem fet és no dirigir-nos directament als *marabouts*, sinó que ens hem dirigit a un líder comunitari local, que gaudeix del respecte d'aquests *marabouts*. D'aquesta manera hem aconseguit el seu vistiplau, sense el qual hauria estat impossible treballar amb aquests nens”, assegura Marta Segú. Amb la incorporació d'aquests infants al centre solidari, la Fundació ha obtingut el que moltes organitzacions humanitàries han perseguit durant anys i no han aconseguit mai ■

A la dreta, una imatge del trofeu 'tot colors'. A sota, el centre solidari de Richard Toll

Un projecte supervisat de ben a prop

Aquesta instantània segella l'entesa entre la Fundació FC Barcelona, representada pel president Joan Laporta, i els líders locals de Richard Toll. Ngary Ba, a l'esquerra de la imatge, és la persona que ha fet el paper de mediador amb les autoritats locals i els *marabouts*. Amsata Fall, a la dreta, és el responsable de les tasques de sensibilització de la comunitat local. La sinergia establerta amb els líders locals i la feina que desenvolupa el director del centre, Mr. Ndiuga Nang, supervisat de prop per l'equip de la Fundació, faran que tots els esforços donin fruits. En la materialització d'aquest projecte també hi han participat l'Ajuntament de Richard Toll, l'ASBEF —Associació senegalesa per al benestar familiar— i la Fundació Barcelona SIDA 2002, amb una part del finançament rebut de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional (AECI).

ALTRES MIRADES DE LA FUNDACIÓ

Pendants també dels infants de casa

L'exclusió social de la infància és un problema que també afecta els països desenvolupats. La Fundació, a més de centrar la mirada en la situació dels nens d'altres indrets del món, també té accions i projectes en marxa per als nens de casa. En els casos geogràficament més propers, els factors que provoquen l'exclusió social dels infants són la desestructuració familiar, el fracàs escolar i l'escassa integració de les famílies novvingudes.

En aquest sentit, la Fundació ja està treballant per estendre el projecte XICS a Catalunya, a la zona nord de la comarca del Barcelonès. Aquí s'utilitzaran les instal·lacions que ja hi ha als municipis per emfatitzar, entre els adolescents, el reforç escolar, l'eradicació de la drogoaddicció i la violència juvenil, la prevenció dels embarassos i el foment d'hàbits de vida saludables.

Durant aquest mes de desembre també es duen a terme les primeres Jornades d'Esport Solidari (JES), al barri del Raval de Barcelona, en col·laboració amb les entitats del barri, especialment, el Casal d'Infants del Raval, i amb el suport de l'associació Eduvic. Aquest programa propi de la Fundació ofereix, durant una setmana, formació a educadors i monitors amb l'objectiu de dotar-los d'instruments i coneixements perquè puguin utilitzar l'esport com a eina educativa. Darrere de cada infant vulnerable hi ha una família vulnerable. Aquesta és la premissa bàsica que determina el treball de la Fundació en els projectes a Catalunya. D'aquesta manera, per mitjà de l'actuació amb els infants, s'arriba a treballar en vessants tan importants per als joves com la salut reproductiva i la planificació del seu entorn comunitari.

Lluitant contra la sida a Swazilàndia

Aquest país del sud de l'Àfrica, que, gràcies al primer projecte entre la Fundació FC Barcelona i l'Unicef, moltes persones han après a situar en el mapa, ja està gaudint de les millores desplegades.

Amb una població aproximada d'un milió d'habitants, Swazilàndia compta amb un 40% de la població infectada per la sida i amb més de 100.000 nens orfes. Després de deu mesos de treball a les zones on viuen més nens orfes, ja s'han posat en marxa els components més importants de l'ajuda. Entre altres accions, s'han construït pous i sanitaris, s'ha potabilitzat l'aigua i s'ha posat en marxa un registre de naixements estandaritzat que fins ara no estava sistematitzat.

Pel que fa a l'àmbit mèdic, s'ha comprat un aparell per al diagnòstic de la infecció del virus de la sida (PCR) en infants de menys de 18 mesos, malaltia que, en els infants, no era, fins ara, diagnosticada ni tractada. Aquesta infraestructura mèdica, que ha costat uns 40.000 euros, està instal·lada al laboratori central de Mbabane, la capital de l'estat, i és l'única màquina d'aquestes característiques en tot el país. D'aquesta manera es pot controlar millor la transmissió del virus de mare a fill, s'agilitza el diagnòstic i, per tant, s'avancen els processos de tractament, amb la qual cosa s'aconsegueix un millor pronòstic.

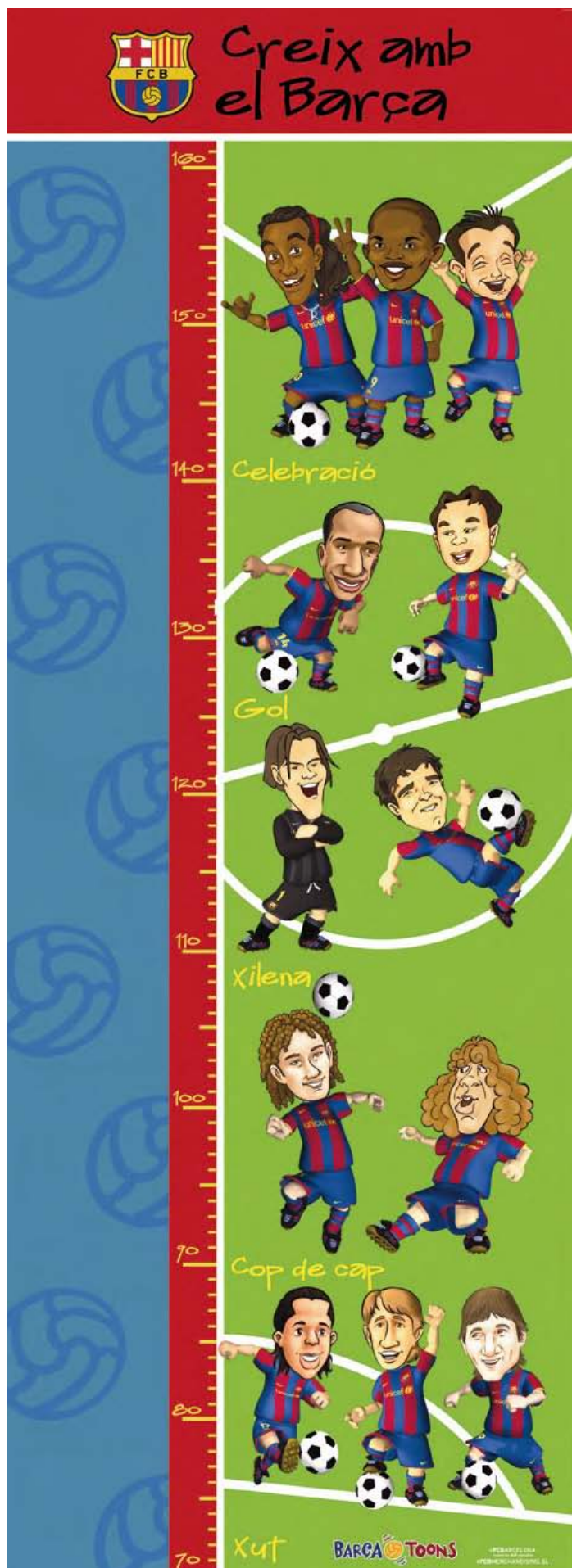

Foto: Pep Bonet

Els *chamberitos* de l'Equador

El programa XICS s'està desplegant també a l'Equador. Allà la Fundació centra els seus esforços en la construcció d'un centre solidari a la ciutat de Portoviejo on alguns nens han de treballar amb els seus pares per sobreviure. Al barri de San Pablo d'aquesta ciutat es construirà un centre assistencial que inclourà entre el seu alumnat un col·lectiu especialment vulnerable: els nens que treballen als abocadors, els *chamberitos*. Envoltats de brutícia orgànica en descomposició, són víctimes de les infeccions cutànies i les malalties digestives, entre altres perills. El nou centre rescatarà part d'aquests infants perquè substituïxin les restes de menjar putrefacte per llibres i ordinadors.

CREIX AMB EL BARÇA

Només cal donar un cop d'ull a les grades del Camp Nou per comprovar que els més menuts no es volen perdre els partits del Barça. I és que la passió pel club blaugrana està creixent molt entre els més petits. Per atendre les necessitats de la franja més jove de la massa social del club es va posar en marxa el programa 'Creix amb el Barça'

■ TEXT: Anna Segura | FOTOS: Bevenrain

Els tres trigèmins

L'afició pel Barça és un sentiment que es comença a cultivar ja des de ben petit. És per aquest motiu que el club ofereix la possibilitat de fer socis els més menuts mitjançant el programa 'Creix amb el Barça'. Un exemple d'aquests socis més menuts són la Mariona, l'Armand i la Carlota. Es tracta d'un cas excepcional en què tres germans nascuts el mateix dia s'incorporen a la gran família barcelonista. Aquests trigèmins, nascuts el 26 de juliol, s'han unit al grup de nounats que cada any són donats d'alta com a socis del club, més de 4.000 de mitjana. Tots tres ja tenen el seu primer carnet de soci i disposen d'un munt d'avantatges específics. Entreteniment, activitats culturals i el foment dels valors de l'esport són alguns dels ingredients del programa 'Creix amb el Barça', que acompanya els socis alevins i infantils fins que compleixen els 18 anys.

Des dels nadons fins als que ja estan a punt d'arribar a la majoria d'edat. Tots tenen un programa pensat exclusivament per a ells per poder viure el Barça des de més a prop. Sota el nom 'Creix amb el Barça' s'hi agrupen un

educatives com ara anar al teatre o al cinema i visitar museus, exposicions i tallers. I és que, de la mateixa manera que els socis de la categoria sènior tenen un seguit d'avantatges exclusius, els socis de la categoria aleví i

infantil no són menys, i poden gaudir d'aquest programa continu que permet viure el Barça els 365 dies de l'any.

Ser del Barça

Evidentment, el programa 'Creix amb el Barça' ofereix diversos serveis als més menuts, però, sobretot, una de les intencions és viure, de manera continuada, el creixement d'aquest socis que formen part del club. Des de ben petits, poden conèixer què és ser del Barça, i també se'ls dona la possibi-

El carnet s'ha convertit en una plataforma per disposar d'un munt d'avantatges en activitats culturals i d'oci: teatre en família, museus, cinema...

munt d'iniciatives que volen acostar el club als barcelonistes més joves i, alhora, atendre d'una manera més personalitzada els socis que formen part d'aquesta franja d'edat. Amb aquest programa no només es rep el carnet que acredita el fet de ser soci del FC Barcelona, sinó que s'ofereix tot un seguit d'avantatges i de serveis dirigits als socis d'entre 0 i 18 anys per tal que pugin descobrir l'esport, la cultura i l'oci i, alhora, gaudir-ne. 'Creix amb el Barça' va néixer amb l'objectiu de recollir sota un mateix nom totes aquelles activitats que, des de fa anys, ja es fan al club i que van dirigides als més petits, i, alhora, crear-ne de noves. D'aquesta manera, la fotografia que, partit rere partit, es fan els nens amb els jugadors del primer equip ha passat a formar part de les nombroses accions d'aquest programa. Però, a més, 'Creix amb el Barça' permet que els socis menors de 18 anys puguin gaudir d'iniciatives culturals i

Un jove aficionat al Camp Nou durant el Gamper.

Avantatges i serveis

» Els nens de fins a 7 anys poden entrar de franc als partits de futbol i de bàsquet acompanyats d'un adult i sense ocupar seient.

» S'organitzen entrenaments de portes obertes amb preferència per als socis més joves.

» Els nens d'entre 4 i 12 anys es poden fer una foto amb els jugadors de l'equip de futbol, bàsquet, handbol o hoquei patins abans del començament del partit.

» Descomptes a la FCB Escola i als campus d'estiu.

» Carnet Barça Toons personalitzat amb la teva foto i pòster mesurador amb pins col·leccionables a partir de l'edat d'un any.

» Regal del club pel teu aniversari.

» Pots entrar en el sorteig de diferents regals.

» FCB Junior.cat: la web només per als més petits de casa.

» Els nens d'entre 10 i 18 anys poden participar en la Lliga del Gran Repte.

» Butlletí electrònic exclusiu.

» Pots tenir el teu propi correu electrònic 100% blaugrana.

» Pots registrar el teu mòbil al club i rebre els horaris dels partits i resultats sense cap cost.

» Agenda cultural amb activitats per a tota la família a preus especials.

» Festes a les instal·lacions del club.

litat d'identificar-se amb un esport i de saber què són el joc net, la solidaritat, l'esforç i el treball. En resum, el club vol fomentar entre els socis més joves, per mitjà d'aquest programa, la passió pel futbol, per les seccions i, evidentment, pel club blaugrana. Una estimació que no només es dirigeix als nois i noies d'aquí, sinó que també es preocupa pels barcelonistes que estan més lluny. Conscients que el Barça no té fronteres, 'Creix amb el Barça' es presenta en quatre idiomes: català, castellà, anglès i, fins i tot, japonès.

Un bon regal

Actualment són més de 31.000 els socis que gaudeixen d'un munt d'activitats amb aquest programa. El cert és que el carnet del Barça s'està convertint en un bon regal per a molts nens i nenes, sobretot per a aquells que acaben de néixer. Avis, pares o tiets aprofiten que la quota anual de soci de la categoria alevina és de només 35 euros per ampliar la família blaugrana. El regal del carnet —moltes vega-

El programa, que ja el gaudeixen 31.000 socis, permet viure el Barça 365 dies a l'any

des es fa coincidir la data de naixement amb el dia de l'alta de soci— va acompanyat d'un lot de benvinguda. En el cas dels nadons, es regala una pràctica canastreta d'allò més blaugrana amb productes per a ells. A partir d'un any i fins als 15, els nous socis també reben un lot de benvinguda amb diferents regals, entre els quals hi ha una motxilla del Barça. Però aquests regals de benvinguda són els primers de molts més que els socis més menuts rebran a partir del moment que es donin d'alta. Un dels regals més originals és el mesurador d'alçada que reben els socis quan fan un any al club. Es tracta d'un pòster per penjar a la

PREUS 2007

	Quota anual
Aleví (0-5 anys)	35 €
Infantil (6-14 anys)	71 €
Sènior (+15 anys)	145 €

Lot de benvinguda Aquest Nadal el carnet de soci torna a ser un regal immillorable per a qualsevol barcelonista. Fins al 5 de gener, nit de Reis, totes les altes de nous socis aniran acompanyades d'un regal addicional que s'afegeix al lot habitual de benvinguda. Els nous socis rebran una flassada polar amb l'escut del Barça brodat. A més, els socis infantils, entre els 6 i els 14 anys, rebran un val bescanviable per una entrada gratuïta per al partit de Copa del Rei davant l'Alcoià.

Per gaudir de tots els avantatges, només cal donar-s'hi d'alta a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista o bé trucant al telèfon del club, el 902 1899 00

paret amb el qual es podrà seguir el creixement dels socis i les sòcies del Barça. A més, el mesurador permet anar enganxant-hi el carnet de soci de cada temporada i, d'aquesta manera, veure l'evolució de cada nen mitjançant la fotografia.

Viu el club

Un dels eixos fonamen-

tals del programa 'Creix amb el Barça' és la implantació de la pràctica de l'esport entre els més menuts. Per això hi ha nombroses iniciatives centrades en aquest terreny, com el descompte per aprendre a jugar a futbol a la FCBEscola o als campus d'estiu. També hi ha l'esperada fotografia amb el primer equip de futbol, que, aquest any, com a novetat, també es pot fer amb les quatre seccions professions del club.

Però, a més de l'esport, des del club es vol presentar el carnet de soci del club com una cosa més que un simple carnet, i s'ha convertit en una plataforma per disposar d'un munt d'avantatges en activitats culturals i d'oci. Per això, cada mes, des del club, els socis poden gaudir de descomptes per anar al teatre amb la família, als museus o al cinema. D'aquesta manera, ser del Barça va més enllà i es converteix en un bon regal que es pot aprofitar cada dia de l'any ■

PER QUÈ ELS NENS ES FAN DEL BARÇA?

ESPORT I CIUTADANIA JUGUEN AL MATEIX EQUIP

Juga-la és el primer recurs pedagògic de la Fundació FC Barcelona. Es tracta d'una eina formativa en línia que fomenta els valors positius entre l'alumnat i que reforça el compromís social del club amb els més menuts

El conseller Ernest Maragall i el vicepresident Albert Vicens, durant la presentació de Juga-la.

■ TEXT: Marc Parramon | FOTOS: Bevenrain

Una de les millors maneres de tenir accés als infants és per mitjà de l'escola, el decorat natural que acompanya els joves durant més d'una dècada de les seves vides. Per aquest motiu, la Fundació Futbol Club Barcelona ha desenvolupat el recurs pedagògic *Juga-la*, que ja està a l'abast de tots els centres docents de Catalunya. Es tracta d'una eina educativa en què l'esport és el fil conductor i el vehicle per proposar als alumnes tot un seguit d'activitats orientades a afavorir el reconeixement de diferents valors i actituds positives, fomentant la reflexió i el debat al seu entorn.

Un recurs pioner i ben rebut

Els continguts del *Juga-la* es troben al portal www.juga-la.cat. En aquest lloc web s'hi inclouen més de 40 activitats, que es poden dur a terme en diferents fases dins d'un mateix curs escolar i que estan concebudes en coherència amb l'ordenació curricular vigent per a l'educació obligatòria. És una proposta pionera i ben valorada pels educadors. "La comunitat educativa ha rebut aquesta iniciativa d'una manera molt favorable, ja que el programa *Juga-la* els permet, d'una manera transversal, treballar, al llarg dels cursos, determinats valors, i això els facilita la tasca educativa", assenyala Albert Vicens, vicepresident del FC Barcelona.

La pau, la modèstia i el compromís són alguns dels conceptes que fomenten cadascu-

na de les activitats proposades pel *Juga-la*. Aquests conceptes, pensats per desenvolupar a l'aula, es vehiculen mitjançant el debat, l'expressió oral i escrita i la cerca d'informació en activitats individuals o en grup. Moltes vegades aquestes propostes parteixen de casos reals, com els d'esportistes que han reprès la seva activitat professional després de superar una malaltia, o prenen com a punt de referència documents oficials de l'univers esportiu, com el Jurament Olímpic.

Aquest programa de la Fundació ajuda a treballar valors com la pau, la modèstia i el compromís

Traspasant fronteres

Aquest recurs pedagògic ha nascut amb una vocació internacional. De fet, la Fundació FC Barcelona va presentar, al juliol, el programa *Juga-la* dins del marc de l'Organització d'Estats Iberoamericans (OEI), al Consell de Ministres d'Educació, a Valparaíso (Xile). "El ressò va ser tan gran —continua Vicens— que, durant l'any 2008, a tots els països d'aquesta àrea s'hi començarà a desenvolupar el

programes amb la participació de més de 3.000 escoles. És una fita molt important que consolida el projecte i la voluntat social del Barça d'una manera molt forta a tot aquest continent".

Juga-la és la primera de les accions del programa *Esport i Ciutadania*, que aplega totes les actuacions de la Fundació FC Barcelona adreçades a aplicar el potencial educatiu i socialitzador de l'esport en el foment de valors cívics. L'expressió "Esport i Ciutadania" va ser popularitzada la dècada dels 30 del segle passat per l'aleshores president del FC Barcelona, Josep Sunyol, des del seu diari esportiu *La Rambla*, i per Pompeu Fabra, llavors president de la Unió de Federacions Esportives Catalanes (UFEC). Tots dos van ser grans impulsors i defensors d'aquesta visió formativa i cívica de l'activitat esportiva amb una llarga tradició a Catalunya. Escollint aquest nom, la Fundació ha volgut enllaçar amb aquesta tradició i fer un reconeixement a la tasca d'aquestes personalitats i al compromís cívic que les impulsava ■

Calendari 2008

BARÇA TOONS

Genet

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Febrer

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2	3			
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29		

Març

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

April

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Maiç

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2	3	4		
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Juny

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Juliol

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Agost

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2	3			
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Setembre

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Octubre

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Novembre

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
	1	2				
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Desembre

DI	Df	DC	Dj	Dv	DS	Dg
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

UNA IMATGE PER SEMPRE

Són les vuit del matí d'un diumenge, però el Francesc no pot dormir. Avui és un dia molt especial. L'està esperant des del dia que va néixer la seva filla Maria, ara fa sis anys, però no va voler sol·licitar-ho fins que fos la mateixa nena qui li ho demanés. Aquest vespre la Maria trepitjarà la gespa del Camp Nou i es farà la foto amb la plantilla del primer equip. El pare espera que la nena guardi per sempre un record d'aquell dia; era el seu somni d'infant, i avui es farà realitat en la figura de la seva filla

■ TEXT: Àngels Prieto | FOTOS: Bevenrain

La Maria és sòcia del Barça des del seu primer mes de vida. Ella i una seixantena de nens més han estat citats a les cinc de la tarda a les instal·lacions del Camp Nou. Gairebé tots fa prop d'un any que viuen amb la il·lusió de poder fer-se la fotografia oficial amb els jugadors del Barça, però l'espera arriba avui a la seva fi. Queden menys de dues hores perquè es faci realitat el seu somni i, en la majoria dels casos, també el dels seus pares. És obvi que els més petits encara no tenen plena consciència del que els espera, però la majoria dels nens, que superen els sis anys, han estat els que han dit als pares que volien fer-se la foto amb els seus ídols.

Aquest ritual es repeteix cada quinze dies des de fa anys. De fet, cada vegada arriben al club més sol·licituds de socis i sòcies d'entre 4 i 12

Una seixantena de nens i nenes es fa, cada cop que hi ha partit al Camp Nou, la foto oficial amb el primer equip.

Què cal fer per sortir a la foto?

El primer requisit i fonamental per poder fer-se la fotografia oficial amb els jugadors el dia de partit és ser soci del Barça i tenir entre 4 i 12 anys. Tots els nens i nenes que disposin del carnet poden sol·licitar aquest servei exclusiu per als socis, al [web www.fcbarcelona.com/junior](http://web.www.fcbarcelona.com/junior) o bé contactant amb l'OAB.

Després de contrastar les dades de soci, la persona que ha fet la sol·licitud (tutor o pare/mare) rebrà una comunicació per escrit del club en què se li dirà el partit i la jornada assignats per participar en la fotografia.

Un cop confirmada l'assistència, cada nen i nena rebrà una invitació personalitzada per tal que pugui accedir a l'acte acompanyat d'una persona major d'edat.

► anys per fer-se la foto oficial amb l'equip. Difícilment trobaríem al món un fenomen com aquest, que no deixa de ser una de les raons que expliquen per què el Barça és més que un club.

El punt de trobada és la porta d'accés al Museu, però, si algú va una mica despistat, no tindrà gaires problemes per trobar-lo, perquè, en pocs minuts, s'ha omplert de nens i nenes, tots perfectament vestits amb

Fer-se la foto amb els jugadors del Barça és la culminació dels somnis dels socis més petits

l'equipació del Barça. Mentrestant, el personal de l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) ja ho té tot preparat perquè l'esdeveniment surti a la perfecció. Tres monitores s'encarreguen de rebre els nens i les nenes, amb els seus acompanyants, al Museu del club. Després de passar llista, s'explica com serà el recorregut fins al terreny de joc. Abans que comenci el trajecte fins a la gespa cal que cada nen i l'adult que l'acompanya es pengin al coll una acreditació amb les

La foto amb les seccions

Des d'aquesta temporada, el club també ofereix l'oportunitat a tots els socis i sòcies d'entre 4 i 15 anys de fer-se la foto oficial amb els equips de bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala. Els que hi estiguin interessats poden consultar el web junior o bé trucar a l'OAB.

Els socis més petits viuen una nit de somni.

A més de la foto oficial amb l'equip, cada nen i cada nena es fa una fotografia personalitzada des del córner del gol Nord.

seves dades; així, els pares es queden tranquils, i els nens comencen a sentir-se protagonistes d'un dia especial.

Olor de gespa

Per parelles, els petits socis baixen les escales que els conduiran fins al córner per on accediran al camp. Els seus ulls brillen quasi tant com els dels pares, que van agafant posicions a la graderia, mentre comproven que el flaix de la càmera funciona-

na i que la videocàmera té cinta i prou bateria per a poc més de deu minuts que passen volant.

Des de la boca del túnel ja es veu un Camp Nou que, de mica en mica, es va omplint d'aficionats i de banderes. Els més petits, com l'Eric, s'abracen, espantats, a les cames de les monitores, que els acaronen per tranquil·litzar-los. El Gerard, de cinc anys,

Els principals requisits per sortir a la foto oficial són ser soci del Barça i tenir entre 4 i 12 anys.

comença a cantar l'himne, i de seguida se li afegeixen els nens que l'envolten. Tots volen demostrar que se'l coneixen fil per randa.

És allà on el personal del Club va col·locant cadascun dels nens i les nenes, al costat de la banderola de córner, per fer-los una fotografia individual, amb el Camp Nou de fons, per tal que les famílies guardin un record més personal de l'acte. El compromís és que, en menys d'una setmana, ja podran recollir-la, juntament amb la imatge de grup, a la FCBotiga.

Compte enrere

Quan el rellotge del marcador de l'estadi marca les 18.50, arriba el moment més esperat. De nou, de dos en dos, els nens salten a la gespa i es col·loquen en tres fileres: els més petits, a baix, i els més alts, al darrere. Tots cerquen amb la mirada els seus pares, però les grades són un formiguer de gent i cada vegada costa més distingir les cares entre el públic.

I, per fi, les primeres notes de l'himne del Barça sonen al Camp Nou anunciant la sortida dels jugadors. Després de la foto oficial, la plantilla es col·loca darrere dels petits, que no poden evitar girar el coll buscant els seus ídols. Els jugadors se'n van cap al mig del camp; el partit és a punt de començar.

Les monitores tornen a organitzar la filera, i els nens abandonen la gespa. "Ha passat molt ràpid", diu la Maria, que, en l'últim instant, gira el cap per assegurar-se que no ho ha somniat. Somriu. Diria que el Ronaldinho, el seu jugador preferit, li ha picat l'ullet ■

L'experiència d'altres clubs

El FC Barcelona va engegar aquesta iniciativa l'any 1992 i, des d'aleshores, han estat més de 15.000 nens i nenes els que han tingut el privilegi de fotografiar-se amb els seus ídols. El Barça no és l'únic club, però, que ofereix als socis més petits aquest servei, però sí el més sol·licitat. La temporada passada (de l'1 de juliol de 2006 al 30 de juny de 2007), l'OAB va rebre 750 peticions, i la previsió és que aquest any la xifra sigui molt superior. De fet, fins al mes de novembre el club ja havia rebut 340 sol·licituds de nens i nenes socis del Barça.

Un altre club que ofereix aquest servei als socis és l'Atlètic de Madrid, encara que en cada partit de Lliga només surten 25 nens a fer-se la foto. A més, els duels contra el Reial Madrid i el Barça queden exclosos de l'oferta, per qüestions de seguretat. El RCD Espanyol obre aquesta opció als nens i nenes no socis del club, ja que la demanda és baixa i no crea llista d'espera. Curiosament, el Reial Madrid no ofereix aquest servei als seus aficionats.

EL BARÇA, CADA COP MÉS JOVE

EVOLUCIÓ DELS SOCIS ALEVINS I INFANTILS (TEMPORADA 2003-04 FINS 2006/07)

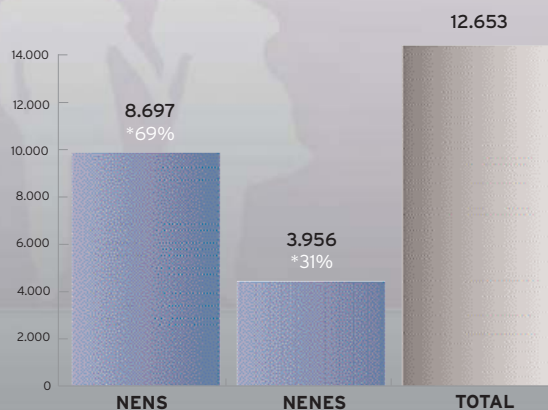

Des de l'inici d'El Gran Repte, a la temporada 2003-04, el número de socis alevins i infantils ha augmentat progressivament temporada rere temporada. Així, dels 12.813 socis infantils a la temporada 2003-04, que representaven un 11 % sobre el total de socis, s'ha passat als 27.393 (17% del total de socis) de la temporada 2006-07. Un creixement del 6% en quatre temporades.

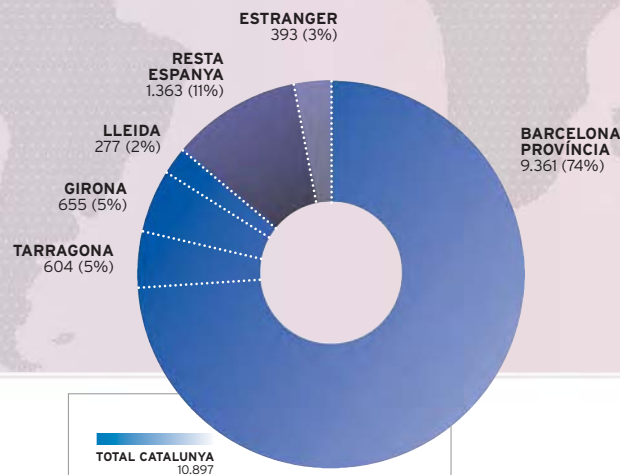
ALEVINS (0-5 ANYS)

DISTRIBUCIÓ PER SEXE

Del total de sòcies del Club, la de 0 a 5 anys és la franja d'edat amb més presència femenina. En concret, aquest grup d'edat representa més del 31% de la seva franja, mentre que la segona franja d'edat amb més percentatge de dones la trobem a la de 55 a 60 anys (27%).

DISTRIBUCIÓ GEOGRÀFICA

TOTAL SOCIS DE 0 A 5 ANYS: 12.653

EL 4% DELS NADONS DE CATALUNYA SÓN SOCIS

	NAIXEMENTS A CATALUNYA	NADONS SOCIS FCB	%
2005*	79.766	2.846	3,56
2006*	82.110	3.364	4,09

* Fonts: Instituto Nacional de Estadística (Dades oficials Provisionals per al 2006) i FCB.

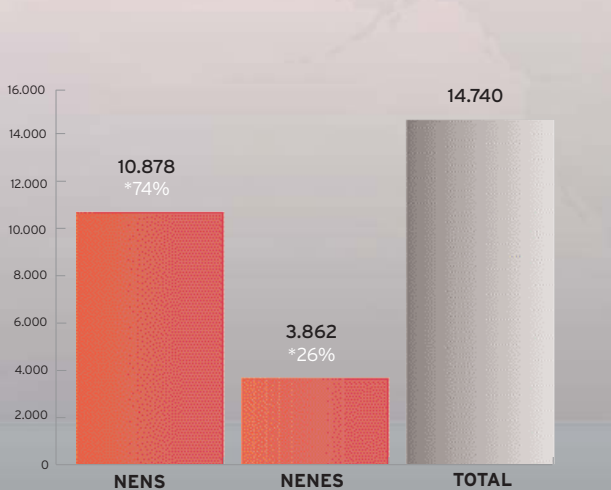
NOMS NENS	XIFRA	NOMS NENS SOCIS	XIFRA
MARC	1.544	MARC	109
ÀLEX	1.039	POL	76
PAU	1.012	ARNAU	69
POL	962	PAU	68
ARNAU	852	ÀLEX	55

NOMS NENES	XIFRA	NOMS NENES SOCIS	XIFRA
LAIA	1.102	LAIA	47
CARLA	1.062	JÚLIA	37
LUCIA	1.024	MARTINA	34
JÚLIA	1.015	CARLA	31
PAULA	1.014	PAULA	27

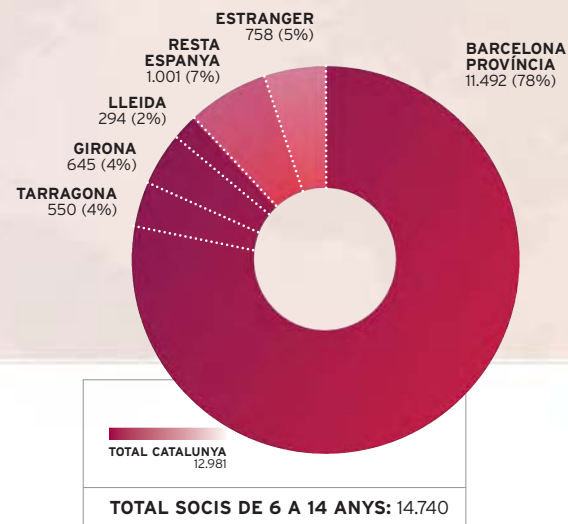
INFANTILS (6-14 ANYS)

DISTRIBUCIÓ PER SEXE

* Percentatge sobre el total de socis infantils

DISTRIBUCIÓ GEOGRÀFICA

Els socis infantils del Club procedeixen majoritàriament de la província de Barcelona, però cal destacar que 1.759 socis de 6 a 14 anys provenen de la resta d'Espanya i de l'estranger, un 12% del total de socis d'aquesta franja d'edat. Aquest número de socis a fora de Catalunya representa concretament 270 socis més que la suma del total de Tarragona, Lleida i Girona.

TOTAL CATALUNYA
12.981

TOTAL SOCIS DE 6 A 14 ANYS: 14.740

Acer recomana el Windows Vista® Business.

El nou disseny® TravelMate El rendiment es troba en els detalls

- *Carcassa fabricada amb aliatge de magnesi. Més lleuger que el plàstic i 20 vegades més resistent*
- *Major seguretat gràcies a la tecnologia DASP (Disk Anti-Shock Protection)*
- *Connexió garantida en qualsevol dels seus destins*
- *Resultats excepcionals que garanteixen i augmenten el rendiment del seu negoci*

circle-line.eu

Acer TravelMate 5720G-602G25MI

Tecnologia de processador Intel® Centrino® Duo
Windows Vista® Home Premium autèntic

 empowering technology

Per a tots aquells professionals mòbils que cerquen l'últim en rendiment, el nou TravelMate 5720 és la solució ideal. Es molt més que un canvi en el disseny, el nou TravelMate ProFile combina els inconfusibles nivells de qualitat d'Acer en quant al rendiment mòbil, protecció sofisticada de dades i flexibilitat adaptable amb una refinada recreació de potència professional. Amb connexió sense fils, gran autonomia de bateria i una gran quantitat de característiques de seguretat personalitzades, el TravelMate 5720 amplia el seu potencial de rendiment.

acer.es

Per a qualsevol informació o consulta tècnica: 902 20 23 23

Acer i el logo Acer són marques registrades d'Acer Incorporated. Microsoft, Windows, el logo de Windows y Windows Vista són marques registrades de Microsoft Corporation als Estats Units i/o altres països. Intel, Intel logo, Centrino, Intel Core i Core Inside són marques registrades o marques d'Intel C. o de les seves filials als Estats Units i a d'altres països. Les altres marques i noms de productes podrien ser considerats com a propietat de terceres parts. Copyright 2007 Acer. All rights reserved.

acer

Villoro a l'estadi Azteca, on, el 29 de juny del 1986, es va jugar l'Alemanya-Argentina, la final de la Copa del món de futbol d'aquell any. Va ser un partit que va marcar profundament Villoro.

PARLEM AMB... JUAN VILLORO

“EL FUTBOL ÉS TORNAR A LA INFÀNCIA CADA DIUMENGE”

Escriptor, periodista, sociòleg. El mexicà Juan Villoro parla de futbol des de qualsevol d'aquestes òptiques. Premi internacional de periodisme Manuel Vázquez Montalbán, explica a la REVISTA BARÇA que s'ho passa bé lligant dues de les bogeries que el defineixen, l'escriptura i el futbol. Assegura que es tracta de reflectir les passions i l'afició al futbol per mitjà de l'escriptura. I no tant pel que passa en un camp, sinó pel sentit del joc i per la manera com afecta les persones

■ TEXT: Pere Marcé i Eduard Pujol | FOTOS: José Tapia

A futbol hi juguen els nens i, en canvi, la passió que suscita és molt d'adults.

Aquest plantejament m'interessa. D'alguna manera, el futbol és tornar a la infància cada diumenge. Javier Marías deia que és la recuperació setmanal de la infantesa. És la tornada a aquest món on els herois són possibles, on la balança del món es pot dirimir en un joc. Qui ha vist jugar un nen sap que per a ell no hi ha res tan important com un joc. Les regles no es poden trencar i el que

s'hi dirimeix és essencial. Per a nosaltres, adults com som, el futbol esdevé una oportunitat única de tornar a establir contacte amb el nen que vam ser, amb el que portem dins. Sovint explico que no es pot canviar d'equip de futbol perquè seria negar la nostra pròpia infància.

Però sí que es pot canviar d'opció política. O de tot. També d'orientació sexual, i de religió o de vocació. Es pot canviar del que si-

gui, però mai d'equip de futbol. Seria massa gros. Seria com negar un tros bàsic de cadascú de nosaltres.

El Juan Villoro nen era un bon nen?

Era tirant a regular. Més aviat pecava de melancòlic i tristot. Els meus pares es van divorciar i vaig anar a petar al col·legi alemany. Era una escola molt severa, molt rígida. Era un temps encara proper a la Segona Guerra Mundial i el meu únic contacte amb l'alemany

parlat era per mitjà del cinema, amb pel·lícules de comandants nazis amb un monocle i cara d'emprenyats. Se'm feia molt estrany que a casa em fessin estudiar l'idioma dels dolents de la pel·lícula, mai el dels bons. La meua educació va ser un pèl estranya, i el futbol, una de les compensacions que recordo d'aquella infantesa.

Això sí, jugant a futbol els alemanys guanyaven. Amb la pilota als peus eren dels bons.

Oi tant! Els alemanys juguen molt bé. Recordo la final de Wembley del 66 contra Anglaterra.

“Hi ha futbolistes que són millors quan juguen amb llibertat. També n'hi ha que necessiten instruccions i quedar-se, bàsicament, a la zona del quadre baix”

Tot i estar al col·legi alemany i tenir una pessima relació amb els meus mestres, aquell dia jo anava amb Alemanya. Vam perdre pel discutit gol fantasma de Geoff Hurst a la pròrroga.

El pas dels anys ha fet justícia a aquell gol. Des d'aleshores Alemanya ha guanyat dues Copes del Món i ha estat tres vegades sub-campiona, mentre que Anglaterra només va aconseguir un quart lloc ja fa disset anys! Gary Lineker deia que el futbol era 11 contra 11 que anaven jugant i que al final els alemanys sempre acabaven guanyant...

Durant un temps els alemanys eren terribles. Però a Mèxic'86, quan semblava que ho tenien guanyat, va ser l'Argentina de Maradona la que es va acabar imposant. Ara bé, el dia de la final una part de l'estadi Azteca es va posar al costat dels alemanys, tot i les afinitats llatinoamericanes amb l'«albicelste». Sap per què? Doncs pel gust pel futbol alemany, que lluita sempre i davant de qualsevol adversitat. Per a Alemanya els problemes són com caramels. Contra Hongria, a la final del Mundial de Suïssa del 54, l'entrenador Sepp Herberger va dir, i es va quedar tan ample: “Si plou, els Déus estaran de la nostra banda, perquè el partit serà més difícil i als alemanys ens agraden les coses difícils”. Devia ser veritat.

Vostè també és sociòleg i intenta entendre el món. Què és més difícil, entendre el món o entendre els individus?

Els individus som molt més complicats que el món, entès com un tot, perquè tenim la facilitat d'establir contacte amb les altres persones. Però alerta: una persona, per molt propera que sigui, segur que té algun misteri per a nosaltres.

I aquest enigma és admirable. A la vegada, precisament perquè tractem amb persones que ens són properes, aquestes també ens poden fer mal, perquè coneixen les nostres debilitats. El sistema de comunicació amb la resta és infinit, complicat, fascinant i, per moments, perillós. Aquesta complexitat fa que l'individu em sembli més captivador.

Què és una persona lliure?

Una persona que pot actuar sense cap mena d'obstacle en funció de la seva pròpia consciència

i del que vol i del que ha de fer. És una persona que no té cap coerció exterior i que actua així per convicció personal, i no pas perquè hagi d'actuar d'acord amb unes normes marcades pels altres.

Una persona lliure és una persona feliç?

Segurament, perquè és una de les moltes formes

de felicitat. També comporta una responsabilitat gran en els moments de la decisió, perquè la llibertat sempre és un risc. És un exercici complicat, però al final d'aquest camí d'honestedat hi ha, efectivament, la felicitat.

Si fos entrenador, donaria llibertat al seu equip?

Sí, però respectant dues premisses: ni a tots ni a qualsevol jugador. Hi ha futbolistes que són millors quan juguen amb llibertat. Jorge Valdano deia que un entrenador ha d'aconseguir que les virtuts se sentin còmodes i que hi ha jugadors que surten al camp i han de fer el que vulguin fer. També hi ha jugadors que necessiten rebre instruccions i quedar-se en una franja del camp determinada, especialment a la zona del quadre baix.

Jo tenia entès que la felicitat era venir al camp del Barça, asseure's còmodament i veure jugar Kubala, Cruyff, Maradona, Romario, Ronaldo, Rivaldo, Ronaldinho, Messi... Això és la felicitat?

Sí, té raó. Això és una expressió de la felicitat. Però el futbol és una forma de vida tan complexa i tan rica que inclou aquesta felicitat i totes les

Villoro, mil vessants creatives de l'autor de 'Dios es redondo'

Premi de periodisme esportiu Manuel Vázquez Montalbán l'any 2006, Juan Villoro és una de les veus més singulars de la literatura contemporània als països d'Hispanoamèrica. La seva obra ha generat interessants anàlisis de l'esport de masses i, en especial, del futbol. Escriptor, assagista, sociòleg i autor de llibres per a infants, és també l'autor de l'obra 'Dios es redondo'. Ha estat enviat especial als mundials d'Itàlia'90 i als de França'98. És col·laborador a "El Periódico de Catalunya" i ha estat professor a la Universitat Pompeu Fabra. A la ràdio es va atrevir a fer el programa musical 'El lado oscuro de la luna' —en una referència a Pink Floyd— i, en un dels seus guions de cinema, ha deixat escrit que "viure mata".

altres variants de la vida. Moltes vegades volem guanyar encara que sigui jugant malament o, fins i tot, amb una petita empenta arbitral. No només ens entreguem al plaer del joc, sinó que posem en joc el que significa per a nosaltres. Hi ha gent que està a l'estadi i tanca els ulls perquè pensa que així és com arribarà la victòria. Tanquen els ulls com una càbala, com una superstició. L'aficionat que vol la felicitat en forma de gol és el mateix que està patint el que no està escrit perquè el gol no acaba d'arribar. La felicitat és una conquesta, és el dolor transcendit. És quan arribem a aquell moment en què diem: “Hem patit tant, ens han lesionat els cracs quan exercien de crac, l'àrbitre no ens va xiular el penal decisiu i, tot i això, hem guanyat”.

La gent del Barça va ser immensament feliç quan es va guanyar la Copa d'Europa de París. Aquella nit es va donar un fet extraordinari: per primera vegada, amb el gol de l'empat, l'afició va entendre que ja érem campions. Aquí hi juga la posposició de la felicitat. Abans només s'havia guanyat a Wembley i havien passat massa anys. La felicitat és una recompensa que arriba, encara que sigui tard. És com els contes de fades, que al final viuen feliços. En el futbol, a més, s'han de superar tota una sèrie de proves, com si es tractés de l'Hèrcules. El futbol és interessant perquè mai és previsible.

Abans ha dit que, per guanyar, sacrificaríem l'espectacle i totes les virtuts plàstiques del joc. Si el futbol no tingués marcador, si guanyés qui millor juga, el Barcelona tindria moltes més Lligues?

Sí, segur. Però l'honora haver apostat per l'estètica com una forma de l'ètica, buscant guanyar jugant bé, guanyar amb la llei barcelonista, que és un joc obert, elegant i ofensiu.

“Al Barça l'honora haver apostat per l'estètica com una forma d'ètica, buscant guanyar jugant bé”

Els catalans diem que Montserrat Caballé i Josep Carreras, que és molt del Barça, canten com els àngels. En Juan Villoro escriu com els àngels. Per escriure bé s'ha de pensar bé?

Jo crec que ajuda, però també hi ha una dosi d'instint. Moltes vegades el resultat no és exactament el que es buscava. Escrivint es descobren coses que un desconeixia. A vegades cal extraviar-se per trobar un camí que es buscava en secret.

No sé si em parla del futbolista que visualitza el partit abans de jugar-se o d'un escriptor. El futbol és talent i tècnica i instint, com l'escriptura?

Qualsevol procés creatiu té alguna cosa del futbol. La diferència és la dramàtúrgia en el temps. El que Messi fa en una jugada genial, un escriptor ho fa durant quatre anys.

Pensi en un golàs dels que donen la volta al món en minuts i digui'm una frase d'en Villoro que se situï en el mateix gust estètic.

Citaré un poema de Paul Éluard. M'agrada molt i revela la força misteriosa de la poesia, que seria com una jugada enlluernadora de Ronaldinho. Paul Éluard deia: “El món és blau com una taronja”. És el gran misteri de la creació.

D'acord, però des de l'espai, el món és blau?

I rodó! El que passa és que davant de dues certes científiques, el poeta inventa i diu que el món és blau com una taronja. Això és fals, però, alhora, és perfectament cert des del punt de vista de l'emoció que ens produeix. Per mi és una síntesi del poeta. És com el gol de Messi al Getafe o la jugada idèntica contra el Betis aquest any a la Lliga ■

Aquesta conversa també es pot veure al programa *El quadrat verd de Barça TV*.

L'ESMORZAR EN ELS ESPORTISTES JOVES

Assistència
Sanitària
Col·legial
Grup Assistència

COORDINADOR: Francesc Orenes
ASSESSOR: Dr. Franček Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
FOTO: Bevenrain

L'esmorzar és un dels àpats més importants, ja que ha d'aportar el 25% de les calories diàries totals i proporciona l'energia necessària per començar el dia. En el cas de l'esportista jove, un esmorzar complet i equilibrat és encara més important, perquè està en ple creixement i perquè l'activitat esportiva que desenvolupa genera molt de desgast físic.

L'esportista jove, tant si es troba en el període de la infància, de la pubertat o bé de l'adolescència, està en ple procés de creixement muscular i ossi. El seu desenvolupament físic i motor està en constant evolució per arribar a la maduresa en les millors condicions. La pràctica esportiva associada al creixement augmenta la necessitat de vitamines, minerals i proteïnes i, en conseqüència, l'esportista de curta edat té una major necessitat nutricional. Per aquest motiu, l'alimentació esdevé fonamental per assolir un creixement òptim i per obtenir el millor rendiment físic durant la pràctica esportiva. Un dels àpats més importants en l'alimentació que contribueix

a assolir aquest creixement adequat i un rendiment físic òptim és l'esmorzar. Aquest àpat és especialment rellevant, perquè ha d'aportar el 25% de les calories que s'ingereixen durant el dia i és una font d'energia per a les primeres hores. Sovint es cau en l'error de pensar que el cos humà inicia la seva activitat en el moment en què s'obren els ulls, a primera hora del matí, però això no és cert. El cos ja fa una estona que treballa per posar-se a punt per a la vida escolar i esportiva de l'infant. Abans d'obrir els ulls, el cervell inicia uns mecanismes hormonals que preparen el cos, el qual, durant la nit, treballa per recuperar-se del dia anterior i per formar teixits que estan

en creixement. Quan ens despertem, el cos humà ha consumit part de la reserva d'energia i, per tant, s'ha de reposar de la manera més adient amb un bon esmorzar.

Una dieta variada i sana aporta l'energia necessària per començar el dia i harmonitza la ingesta d'aliments durant la resta de la jornada. Per aquest motiu, un bon àpat al matí millora l'estat nutricional del nen i, per tant, n'optimitza el rendiment físic quan practica esport i en millora el rendiment escolar. Normalment, els infants que no esmorzen mengen malament durant la resta del dia, ja que ingereixen quantitats inadequades de greixos i obliden altres nutrients

essencials, com la fibra, les vitamines i els minerals. Diversos estudis han demostrat que, en aquests casos, el cos del nen posa en marxa uns mecanismes de defensa que modifiquen la càrrega hormonal a primera hora del matí per preservar la despesa calòrica. En aquest sentit, és important que els pares, l'equip mèdic i els entrenadors facin un treball multidisciplinari per tal d'incidir en l'hàbit de l'esmorzar complet i que el nen assumeixi aquest hàbit com un procés normal en la seva alimentació. També convé establir un programa d'alimentació que trobi el punt d'equilibri entre la pràctica esportiva i les necessitats nutricionals del nen o adolescent.

Molta gent creu que un simple suc o un got de llet són suficients per anar a l'escola o per iniciar l'activitat esportiva, però és un error. L'esmorzar s'ha de preparar a consciència tenint en compte el desgast físic de l'esport i el desgast intel·lectual de l'escola. Un bon esmorzar variat i equilibrat ha d'estar elaborat a partir de tres grups d'aliments bàsics: la llet i els derivats làctics, que aporten part de l'energia i el calci necessaris per al cos; la fruita i els sucs, que són una font de fibra i vitamines, i els cereals, que aporten els hidrats de

ALGUNS COMPONENTS BÀSICS DE L'ESMORZAR DE L'ESPORTISTA

Carbohidrats: Són presents en la fruita, els cereals, els llegums, el pa, l'arròs i la pasta. Són una font d'energia per a l'exercici físic i el treball intel·lectual.

Aminoàcids: Formen les proteïnes, que poden ser animals o vegetals. S'obtenen quan mengem carn, peix i determinats vegetals. Ajuden a reconstruir els teixits, els ossos, els cartílags, la sang i els músculs.

Fòsfor: Present en l'ou, els formatges, els marisc i els fruits secs. És vital per als éssers vius i per evitar el desgast intel·lectual.

Magnesi: El trobem als fruits secs i els cereals. Reforça les neurones i participa en la contracció dels músculs.

Potassi: Es troba en quasi tots els aliments, sobretot als llegums, els cítrics i els plàtans. És necessari per compensar el desgast muscular i l'activitat cerebral.

Sodi i clor: Són presents en quasi tots els aliments. Intervenen en la regulació de la pressió sanguínia i en l'activitat de totes les cèl·lules corporals.

Complex B: Es troba al fetge, els llevats, la carn vermella i el pernil. Ajuda a l'absorció de vitamines de l'organisme.

Vitamina C: És present en els cítrics, els kiwis, la pinya, les maduixes i els tomàquets. És necessària per superar complexos infecciosos, per calcificar els ossos i per regenerar els teixits.

carboni i les proteïnes. Dins d'aquests grups hi podem trobar múltiples ingredients que permeten confeccionar combinacions variades que ajudaran que el nen enforteixi els músculs i els ossos i, per tant, que el jove esportista estigui en les millors condicions físiques possibles.

Els esportistes joves poden tenir necessitats nutricionals diferents, no només en funció del seu

desenvolupament de maduresa, sinó també dependent de l'esport que practiquen i de la intensitat amb què el practiquen. A més, també cal tenir en compte que les necessitats nutricionals dels esportistes joves són diferents de les dels adults, ja que, proporcionalment, els calen més proteïnes, tenen més demanda d'energia i es deshidraten més ràpidament ■

Per una vegada
s'ha de reconèixer.
Hi ha un equip a
la nostra vida que
vesteix de blanc.

LA PASSIÓ, LES EMOCIONS I ELS SENTIMENTS NO ES PODEN EMBOLICAR PER A REGAL.

O POTSER SÍ.

FCBARCELONA
més que un club

Si aquest Nadal regales un carnet de soci del FC Barcelona, t'ho agrairan tota la vida. Perquè ser soci del Barça significa formar part de molt més que un club. I aquest és el millor regal que se li pot fer a un culer.

EL GRAN
REPTE

No t'esperis ni un segon més i aprofita la promoció de Nadal.
Amb el teu carnet de soci t'emportaràs, GRATIS, la manta polar oficial del FC Barcelona.

Informa-te'n al **902 1899 00**, a **www.fcbarcelona.cat** o a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

Promoció vàlida fins al 5 de gener de 2008. No acumulable a altres ofertes o promocions.

■ TEXTOS: Xavier Catalán i Pere Marcó | FOTOS: Bevenrain

Aliança històrica amb la UNESCO

El FC Barcelona ha signat a París un acord de col·laboració amb la UNESCO. Els principals àmbits de col·laboració establerts se centren en la promoció dels valors de l'esport mitjançant accions d'educació i sensibilització —especialment pel que fa a la lluita contra el racisme i la violència a l'esport—, en la promoció dels valors de l'esport per mitjà de la sensibilització contra el dopatge i en la creació de la Càtedra Unesco – FC Barcelona en educació i ciutadania mitjançant l'esport. Aquest acord, que s'afegeix al d'Unicef, segueix posicionant el Barça com a institució solidària i continua recolzant el concepte de *més que un club* al món.

Els veterans, amb la Creu Roja

L'Agrupació Barça Veterans ha presentat la II Subhasta Solidària amb l'objectiu de recaptar fons per a la Creu Roja de Catalunya. Els diners recaptats serviran per comprar joguines dins la campanya de la Creu Roja Joventut "Educa per a un món millor". Per tal de dur a terme aquesta iniciativa, s'han recollit un seguit d'objectes pertanyents a exjugadors blaugranes o que hi tenen alguna relació, com les samarretes de Ferrer, Òscar i Zubizarreta, una escultura de Quini i un quadre pintat per Joaquim Brugué.

El Barça, present a la Fira de Frankfurt

El FC Barcelona també s'ha sumat als actes de la Fira de Frankfurt, en què la cultura catalana ha estat la convidada d'honor. El president Joan Laporta ha participat en el col·loqui *El català, un llenguatge global*, juntament amb Josep Bargalló, president de l'Institut Ramon Llull; Bernat Joan, secretari de política lingüística de la Generalitat, i Jordi Iparraguirre, director general de la Fundació Punt.

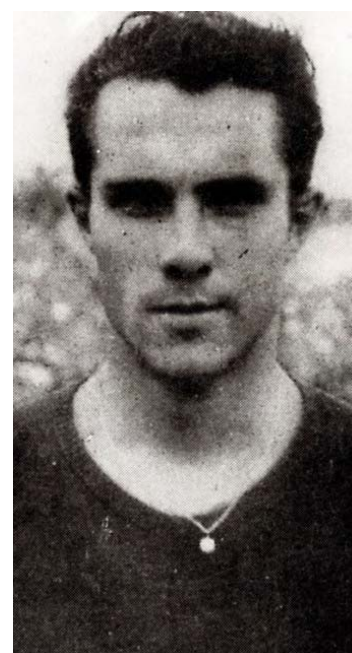

Thuram, amb els joves de la Masia

Lilian Thuram ha estat el protagonista d'una xerrada amb els residents de la Masia durant la qual els ha explicat la seva experiència com a futbolista professional i l'actitud vital que ha adoptat al llarg dels seus anys de carrera. Thuram ha remarcat conceptes clau per a un futbolista com l'educació, el lideratge i el respecte, i ha aconsellat als residents de buscar el motiu de tot el que els passi, al camp i en el dia a dia.

Moren els exjugadors Nieto, Garcerán i Badenes

El FC Barcelona ha hagut de lamentar la pèrdua de tres jugadors que van formar part de la primera plantilla de futbol del club. Basilio Nieto, jugador del Barça de la temporada 1944/45, va morir a Arenys de Mar a l'edat de 91 anys. Pocs dies després, Francisco Garceran, jugador barcelonista durant la temporada 1939/40, ens va deixar a Múrcia als 94 anys. Finalment, Manuel Badenes —a la foto—, jugador del FC Barcelona des del 1946 fins al 1950, va morir a Castelló a l'edat de 79 anys.

Acord amb la Fundació Rafa Márquez

La Fundació del FC Barcelona i la Fundació Rafa Márquez han signat un conveni de tres anys per tal de dur a terme un centre XICS (Xarxa Internacional de Centres Solidaris) a favor dels nens mexicans. Així, l'acord preveu un treball conjunt que partirà d'un programa d'educació integral en què, per mitjà de l'esport, es donarà suport, educació i assistència sanitària i nutricional, a més de suport psicosocial, als nens i les nenes més vulnerables del municipi d'El Salto, a Guadalajara, Mèxic.

El lloc web del club, disponible en set idiomes

El FC Barcelona ja disposa d'un lloc web en set idiomes després de la creació de les versions en coreà i en àrab. Així, afegides a les versions en català, castellà, anglès, xinès i japonès que ja estaven en marxa, la darrera ampliació evidencia el desig del club de projectar globalment la marca i de donar notorietat a l'entitat i a la seva realitat per mitjà d'oferir continguts en el màxim nombre d'idiomes possible. La versió en àrab és un projecte pioner, ja que el Barça és el primer club europeu que presenta un lloc web en aquest idioma.

La LFP premia l'acord amb l'Unicef

El Festival Internacional de Publicitat i Comunicació de Futbol, creat per la Lliga de Futbol Professional (LFP), ha atorgat el premi d'Or a la millor acció social al FC Barcelona per l'acord establert amb l'Unicef. El jurat, format per especialistes del món del màrqueting, la publicitat i el futbol, va valorar molt positivament aquesta iniciativa solidària pionera que ha tingut una repercussió d'abast mundial.

Jacint Borràs s'estrena a la junta de Sant Feliu de Pallerols

Continuant amb l'objectiu de territorialitzar el sentiment blaugrana per tot el país, la junta directiva barcelonista ha celebrat una altra de les seves reunions itinerants. Aquesta reunió, que s'ha fet a la localitat gironina de Sant Feliu de Pallerols, ha servit per nomenar Jacint Borràs —a la foto— nou directiu del club. A la reunió també s'hi ha aprovat que Rafael Yuste, que exercia de vocal de la junta, sigui el nou directiu responsable del futbol base.

Reconeixement a 75 anys de fidelitat

Just abans del començament del partit de Lliga entre el FC Barcelona i l'Almeria, el president Joan Laporta ha lliurat les insígnies d'or i brillants a sis socis que enguany compleixen 75 anys de fidelitat al club. Els socis que han tingut el privilegi de viure i commemorar aquesta efemèride han estat Enrique Buxeres, Mercedes Castells, Manuel Maños, Rafael Vidal, Eulàlia Montal i Albert Gambús.

Doblet del Barça Sorli Discou

L'equip d'hoquei patins ha guanyat els primers dos títols de la temporada. A la Copa Continental, el Barça, com a campió de la Lliga Europea de la temporada 2006/07, ha derrotat el Vilanova, campió de la Copa CERS 2007, per 5 a 0, en un partit disputat a la localitat francesa de Quevert. A la Supercopa d'Espanya, el conjunt de Paüls ha conquerit el títol en superar el Reus Deportiu. Al partit d'anada, jugat al Palau Blaugrana, el Barça Sorli Discou ha guanyat per 4 gols a 2. A la tornada, el conjunt local guanyava per 2 a 0, però quan faltaven només 2 minuts per acabar l'enfrontament, una mitja volta de Borregán ha col·locat el definitiu 2 a 1 en el marcador, fet que donava la tercera Supercopa al Barça.

Onze jugadors de l'AXA Barça es fan socis

Els jugadors de l'AXA Barça Pepe Sánchez, Alex Acker, Michel Morandais, Ersan Ilyasova, Nihad Djedovic, Albert Moncasi, Álex Hernández, Xavi Rabasseda, Fran Vázquez, Jaka Lakovic i Mario Kasun s'han convertit en nous socis del FC Barcelona. Els jugadors han rebut el carnet de soci de mans del directiu responsable de les seccions, Jaume Ferrer.

El president Montilla, amb el bàsquet en cadira de rodes

El president de la Generalitat de Catalunya, José Montilla, ha visitat l'equip de bàsquet en cadira de rodes de l'AXA Winterthur FC Barcelona. Els jugadors i el cos tècnic de l'AXA Winterthur Barça, acompanyats per Francesc Solanellas, director general de seccions, li han lliurat una samarreta amb el número 7 i el nom de Montilla imprès a l'esquena.

Dueñas, blaugrana per sempre

Coincidint amb el partit de la Lliga ACB que ha enfrontat l'AXA Barça amb l'Alta Gestión Fuenlabrada, Roberto Dueñas ha rebut un emotiu homenatge al Palau Blaugrana. En l'acte s'ha descobert la seva samarreta amb el número 12, que restarà penjada a la part alta del Palau al costat de la de jugadors mítics com Epi, Solozábal i Andrés Jiménez. Dueñas ha estat jugador barcelonista durant deu temporades.

El Barça, el millor club d'atletisme de l'Estat

El FC Barcelona s'ha convertit en el millor conjunt dels Campionats d'Espanya 2007 en sumar un total de 624,5 punts en les diverses proves que conformen el programa. Els atletes blaugrana han superat els del Playas de Castellón, que han aconseguit 603,75 punts, i els del València Tierra i Mar, que han acabat amb 589,5 punts.

Reordenació de la junta directiva

El president Joan Laporta ha anunciat la reestructuració de la junta directiva, la principal novetat de la qual és la creació de la figura del vicepresident esportiu, una responsabilitat que recau en Marc Ingla. Ingla cedeix la seva funció com a vicepresident de màrqueting a Jaume Ferrer. D'altra banda, Alfons Godall recull el testimoni de Xavier Cambra com a portaveu, i Joan Boix passa a ser el nou tresorer. Els canvis en la junta directiva també tenen incidència en la direcció de les seccions, ja que, tot i que Jaume Ferrer continua assumint la responsabilitat de l'handbol, en el cas del bàsquet serà Josep Cubells qui se'n farà càrrec, a més de continuar al capdavant del futbol sala i de les seccions amateurs. Pel que fa a l'hoquei patins, serà Antoni Rovira qui estarà al capdavant de la secció.

Homenatge a Laureano Ruiz

L'extècnic del FC Barcelona Laureano Ruiz ha rebut un emotiu homenatge del món del futbol a les instal·lacions del club. La Sala París ha reunit un gran nombre de personalitats del món del futbol que han volgut acompanyar un dels tècnics amb una trajectòria més àmplia i prolífica en el camp de la formació de futbolistes. L'acte, al qual han assistit el president, Joan Laporta, i els directius Jacint Borràs, Marc Ingla i Alfons Godall, ha finalitzat amb la projecció del documental "Laureano Ruiz: el fútbol-fútbol", del director Jordi Marcos.

Record a Ovidi Montllor

Coincidint amb el partit d'anada dels setzens de final de la Copa del Rei que l'equip de futbol ha jugat a Alcoi davant l'Alcoià, el FC Barcelona, mitjançant els directius de l'àrea social Toni Rovira i Jacint Borràs, ha fet una ofrena floral a la tomba d'Ovidi Montllor. La comitiva blaugrana també ha visitat el Centre Cultural Ovidi Montllor, on, acompanyats pel germà i alguns familiars, han fet un recorregut per l'exposició fotogràfica del poli-facètic cantautor alcoià.

Dos nous llibres a la bibliografia barcelonista

El periodista Jordi Finestres ha escrit els dos darrers en clau blaugrana: "Universal Barça", un llibre en format de butxaca que es publica en sis idiomes (català, castellà anglès, francès, alemany i japonès), i "Barça més que un club", amb una gran quantitat de fotografies espectaculars i que reflecteix la dimensió esportiva, social i mundial del club.

Donació del fons documental de Josep Lluís Vilaseca

Josep Lluís Vilaseca, membre de la junta directiva del FC Barcelona entre el 1969 i el 1977, ha lliurat el seu fons documental al Centre de Documentació i Estudis del Barça, que segueix recollint tot el material que pugui ajudar a estudiar i a entendre la història i la realitat actual del club.

75 ANYS ASSEGURANT LES MILLORS JUGADES DE LA TEVA VIDA

Al partit de la vida poden passar moltes coses, per això assegurem la teva victòria amb total tranquil·litat.

mussap

Mútua d'Assegurances i Reassegurances a P.F.

patrocinador
oficial de
la secció
d'hoquei patins

- Automòbil
- Llar
- Comerç

- Comunitats
- Agropecuàries
- Accidents

- Responsabilitat Civil
- Pime
- Caça i Pesca

93 295 63 00
www.mussap.net

Lucien Muller, davant d'una escultura a la façana del Camp Nou.

MULLER, A CASA

Lucien Muller va néixer a Bischwiller, a prop d'Estrasburg, a Alsàcia, l'any 1934. "Va ser un gran any!", sempre diu somrient, perquè li agrada recordar que és de la mateixa collita que Sofia Loren i Brigitte Bardot. Amb dotze anys, va dir al seu pare: "Algun dia jugaré aquí". Es trobaven al mític estadi del Parc dels Prínceps, a París, i dos o tres anys després ja havia complert la promesa

■ TEXT: David Caraben | FOTOS: Arxiu FCB / Bevenrain

Muller tenia prou tècnica per jugar d'extrem dret, de punta, d'interior i de mig centre. Però va ser jugant de mig volant que va impressionar Di Stefano en un França-Espanya. “Vuit dies abans havia tingut un accident de cotxe. El metge em va dir que no podria jugar aquell partit. Si li hagués fet cas, Di Stefano no s'hauria fixat en mi, i avui no em trobaria aquí on em veu”. Amb tres títols consecutius de Lliga a la butxaca i una oferta de renovació dels blancs i una altra de l'Atlètic de Madrid sobre la taula, Muller va cometre el seu primer acte d'amor al Barça i a Catalunya i va enfilar cap al Camp Nou. Per què? “No ho sé. Sempre m'hi he sentit bé, aquí... No diuen allò de ‘qui beu aigua a la font de Canaletes...’ Doncs em sembla que en deuria beure!”

Qui el recorda jugant al costat de Rifé, de Zaldua, d'Evaristo i de Pereda, en destaca, sobretot, la gran capacitat de conducció i de conservació de la pilota, una virtut que avui en dia troba la seva millor expressió en futbolistes de toc com Xavi i Iniesta. “El meu lloc ideal era el mig del camp, on podia rebre la pilota i distribuir el joc. Però jo jugava una mica més enrere, com Guardiola”. També, com el de Santpedor, duia el 4 a l'esquena. En la seva primera temporada al Barça, la 1965/66, es va convertir en el primer francès que guanyava la Copa de Fires. I en l'última, la 1967/68, tot i jugar la majoria de partits,

“Encara sóc l'únic francès que ha jugat al Barça i al Reial Madrid. I l'únic que ha entrenat el Barça!”

no va poder disputar, per la seva qualitat d'estranger, aquella famosa Copa del Generalíssimo que va acabar amb una pluja d'ampolles al Bernabéu.

Entre el 1968 i el 1978, en els deu anys que van del Muller jugador del Barça al Muller primer entrenador de l'era Núñez, l'alsacià va mantenir la residència a Barcelona. I això que, primer, es va reincorporar a l'Stade de Reims encara com a jugador i, després, dues temporades més tard, es va estrenar com a entrenador del CD Castellón. Al País Valencià hi va fer pujar l'equip de Segona a Primera. I un parell d'anys més tard, la temporada 75/76, va aconseguir el mateix amb el Burgos. Cada cap de setmana, després del partit, agafava el cotxe

i tornava a la casa de Barcelona a retrobar-se amb la família fins al dimarts, quan es reincorporava als entrenaments.

L'estrena a la banqueta blaugrana

Durant tot aquest temps el nom de Muller anava apareixent a les llistes de futuribles per al primer equip del Barça. Ho va fer després de la primera etapa de Michels, quan la junta de Montal es va decantar per Weissweiler. I ho va tornar a fer quan, fruit de les diferències entre Cruyff i l'alemany, la junta va promoure Laureano Ruiz. No seria, doncs, fins a l'ajustada victòria de Núñez a les urnes que Muller tindria la seva oportunitat.

A mitjans de juliol del 78, el dia de la seva presentació, va dir que era el més feliç de la seva vida. Gairebé trenta anys després, segueix pensant-ho: “Jo havia estat jugador del Barça,

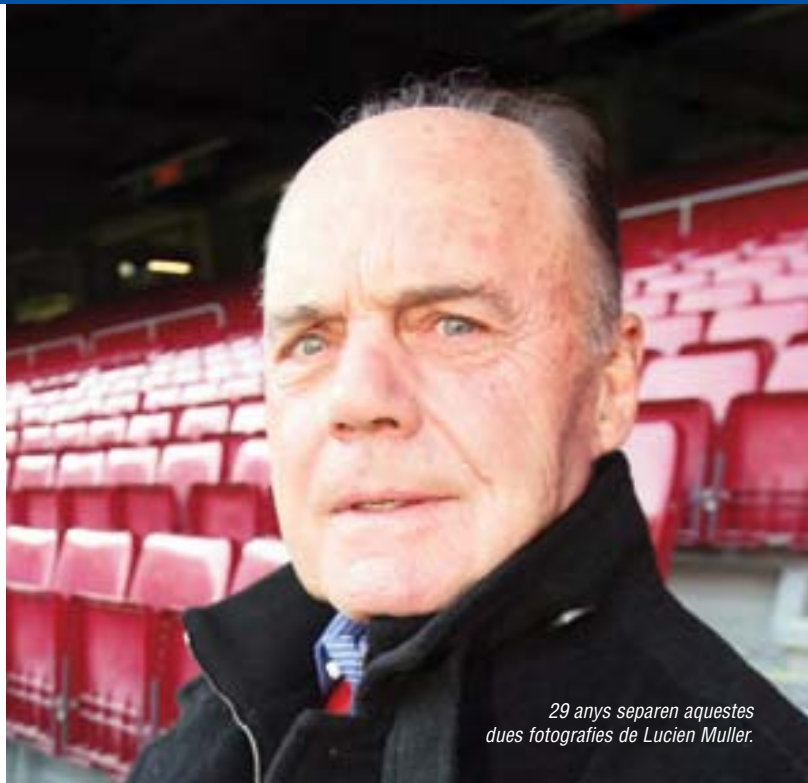
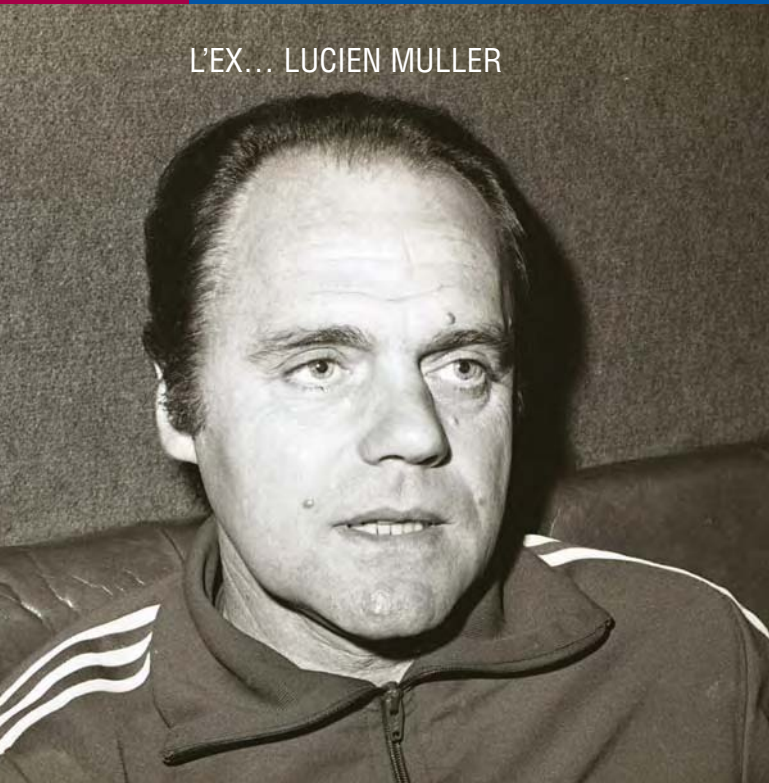
i després, entrenador. Això no ho pot dir qual-sevol. A més a més, encara sóc l'únic francès que ha jugat al Barça i al Reial Madrid. I l'únic que ha entrenat el Barça”. Això sí, en una temporada agitatíssima. Tot i ser molt ben acollit pels jugadors, que el consideraven un *gentleman* després de la mà de ferro de Michels, Muller havia de fer front a dues proves gairebé insuperables. La primera, trobar substitut a una llegenda del Barça: Johan Cruyff. Un dels seus primers actes com a entrenador, doncs, va consistir a acompanyar el flamant president del Barça a Viena. El viatge va ser un èxit, perquè van tornar amb l'últim Bota d'Or, Hansi Krankl, que es va convertir en el pitxitxi de la Lliga 78/79, amb 29 gols. “Era un nen. Li agradava jugar, ficar gols, i sempre estava feliç. Tenia el caràcter d'un nen. Però era un bon noi”, rememora.

Superant la segada de qui el va fer venir a Espanya (Di Stefano) de jugador, observat per qui el va rellevar d'entrenador (Rifé).

A la banqueta del Camp Nou, al costat de Carles Rexach.

29 anys separen aquestes dues fotografies de Lucien Muller.

L'altra gran tasca a què hauria de plantar cara tenia més a veure amb la inestabilitat característica del començament d'una nova època, amb un Josep Lluís Núñez que acabava de guanyar les eleccions amb un estret marge de diferència. Muller hauria de conviure, doncs, un dia sí l'altre també, amb la pressió mediàtica pròpia del càrrec, agreujada pels rumors i les filtracions que situaven Neeskens, gran ídol de l'afició, fora del Barça. "El president deia que no necessitàvem jugadors així, que feia anys que estaven al Barça sense guanyar títols...", recorda.

Els jugadors i la banqueta

Rexach, una altra llegenda viva entre els culers, que aquella temporada compliria els 31 anys, també va començar a sovintejar la banqueta,

Per poques setmanes no va dirigir l'equip a Basilea. "Són coses del futbol; no guardo rancor a ningú", assegura

sobretot, lluny del Camp Nou: "Em costava molt, perquè érem amics. Quan jugàvem plegats compartíem habitació als desplaçaments, i per mi era com un fill. Seguia sent un gran jugador. Però també teníem Heredia i Carrasco". Precisament, l'entrenador que va fer titular Carrasco (en un magnífic 0-2 a Sarrià) encara té una espina clavada: "Crec que ell continua pensant que no el volia fer jugar. I és ben al contrari. Però és que cada setmana el president s'avançava a les meves intencions i anun-

ciava, als quatre vents, que Carrasco jugaria. I és clar, jo m'havia de fer respectar".

Però, com jugava aquell equip? Curiosament, n'hi ha pocs que revelin tan clarament el seu joc per mitjà dels resultats com el de Muller. A casa oferia partits brillants i apallissava els adversaris. El 9-0 contra el Rayo, amb cinc dianes de Krankl, n'és l'exemple més contundent. Però potser el millor, amb un resultat més ajustat, va ser la remuntada contra l'Anderlecht en eliminatòria de la Recopa d'Europa: "Sí, vam remuntar gràcies a la tanda de penals. Però hauríem pogut guanyar per cinc o sis a zero. No van passar del mig camp". A fora, en canvi, perdien contra adversaris aparentment assequibles: "Hauríem d'haver jugat de la mateixa manera que jugàvem a casa. Però no ho fèiem. Hi ha coses que no s'entenen. No és el mateix jugar al Camp Nou, on, si no corres, ho veuen cent mil espectadors, que jugar al camp del Burgos. Però, de tota manera, no hi ha jugadors que saltin al terreny de joc a perdre".

De fet, va ser en un d'aquests partits a domicili, després d'una derrota humiliant en partit de tornada a la Copa del Rei contra el València, equip que s'havia guanyat per 4 a 1 al Camp Nou, que Núñez va acomiadar Muller. "Ja feia molts mesos que no parlàvem, i era qüestió de trobar el moment o l'excusa". Però faltava molt poc per acabar la temporada, i es trobaven a les semifinals de la Recopa, un campionat que el Barça no havia guanyat mai... "Va ser un moment molt dur. A qui li agradaria no anar a la final per un sol partit? A qui no li fa mal? Però, en fi, són coses del futbol, de la meua vida, i ja està tot oblidat. No guardo rancor a ningú". Des d'on va veure la final? "Des de casa meua, a Barcelona" ■

Descobridor de cracs

Muller i Deco se saluden efusivament a la zona de vestidors. Muller va fer quatre anys de caçatalents per a l'AS Mònaco, durant els quals va creuar l'Atlàntic un munt de vegades: "Tot i venir de l'est, a mi no m'agrada el futbol d'allà. El que m'agrada és el sud-americà!". És gràcies a informes seus que Rafa Márquez va fitxar pel club monegasc. "A Deco el seguia des que jugava a Portugal. De fet, l'havíem observat molt amb Rexach, quan Charlie feia d'entrenador del Barça".

FC BARCELONA

PRODUCTE OFICIAL

© FCBMERCHANDISING, SL

MP3

512 Megues de memòria en forma de pilota per a disjutar de la millor música. Inclou Himne FCB

JUGADORS ELECTRÒNICS AMB VEU

Escolta, gaudeix, juga i canta amb ells. Inclou tàctiques, trucs i himne del FCB

SUPER PINBALL

Marcador electrònic amb llums i sons

QUIN JUGADOR ÉS?

Descobreix quin jugador s'oculta darrera de la carta del teu adversari

PHLAT BALL

Llança un disc i recull una pilota.

PUZZLES 3D

INCREÏBLE EFECTE 3D, amb diferents nivells de profunditat. Inclou 2 puzzles: 1 estàndard i l'altre amb efecte 3D. 72, 120, 210 i 500 peces

SUDOKU

Posa el teu enginy a prova, 200 sudokus i 3 nivells de dificultat

QUAN L'HANDBOL ES VA FER GRAN

El Barça d'handbol va entrar a la dècada dels noranta amb un gran repte: alçar la primera Copa d'Europa de la història. I ho va aconseguir ràpidament. La nit del 19 de maig del 1991, el meravellós equip que formaven Rico, Sagalés, Vujovic i companyia es va imposar amb molta èpica al Proleter iugoslau al Palau, i va demostrar, així, el creixement d'una secció que es va convertir en una màquina de guanyar

■ TEXT: Jordi Clos | FOTOS: Sport

No es podia fer esperar més. La derrota de la temporada anterior, la 1989/90, en la final de la Copa d'Europa contra l'SKA Minsk va ser una decepció, però, alhora, una mostra del potencial que havia assolit la secció d'handbol blaugrana. L'equip anava pel camí d'aconseguir la quarta Lliga espanyola consecutiva, però volia fer el salt de qualitat a la màxima competició continental. Estava clar: havia arribat l'hora del Barça.

El 19 de maig del 1991, el conjunt que dirigia Valero Rivera tenia l'oportunitat de redimir-se de la final perduda feia un any. Després d'eliminar amb claredat el Sittardia, l'USAM Nimes i l'ETI Ealchadi, el Proleter Zrenjanin, de l'antiga Iugoslàvia, era l'últim escull abans d'alçar l'anhelada Copa d'Europa. El 23-21 de l'anada de la final en terres balcàniques deixava la glòria més a prop, perquè posposava el desenllaç per a la tornada, al Palau Blaugrana. I això era una garantia d'èxit.

L'entrega blaugrana fa vibrar el Palau

Tot estava a punt per a una altra nit màgica, la que havia de servir per inscriure, per fi, el nom del FC Barcelona al palmarès de la competició. Com era d'esperar, el Palau va respondre en el partit de tornada. I de quina manera. Unes hores abans del matx, les taquilles presentaven l'aspecte de les grans ocasions, amb cues interminables. L'afició, que acabava de viure importants sotragades europees en futbol i en bàsquet, tenia moltes ganes de celebrar un gran triomf i de veure com l'handbol saldava un compte pendent.

Segons Valero Rivera, "era una oportunitat històrica. Havíem guanyat Recopes, però faltava la més gran. El club havia fet un esforç

per configurar una plantilla que optés al màxim. El resultat de l'anada, amb remuntada final inclosa, ens permetia afrontar la tornada amb optimisme". El capità d'aquell equip, Joan Sagalés, constata: "Havíem crescut, ja que havíem guanyat a Europa, però aquell títol era diferent; era la culminació d'una evolució de feia anys". Amb un bloc format per veterans consagrats de l'alçada de Lorenzo Rico i d'Òscar Grau, per dos estrangers de qualitat suprema (Veselin Vujovic i Zlatko Portner) i per joves amb un futur més que prometedor, com David Barrufet, Iñaki Urdangarín i Enric Masip, el Barça va estar gairebé sempre al davant

Després de perdre la final de l'any anterior, es va aconseguir la primera Copa d'Europa combinant veterania, estrangers de qualitat i joves prometedors

en el marcador, encara que també hi va haver fases del duel en què la final estava perduda. Eugeni Serrano va ser un dels principals responsables del fet que es mantingués viva l'esperança. L'històric extrem dret recorda: "Hi havia molta tensió. Vam sortir molt centrats en el partit, jugant amb molta intensitat, però ens enfrontàvem a un rival complicat i no aconseguíem una diferència decisiva".

L'11-10 amb què es va arribar al descans ho mantenia tot obert. Valero tenia fe cega en els seus homes: "A la mitja part vaig dir als jugadors que, si seguíem en aquella línia, la copa seria per a nosaltres. Estàvem treballant molt bé, sense entrar mai en el seu joc, i l'únic que faltava era lluitar fins al final".

El Proleter, com era d'esperar, utilitzava les ar-

mes que aleshores feia grans els conjunts iugoslaus, amb provocacions i una agressivitat defensiva portada al límit de la legalitat, fets que alentien el ritme del matx. I, a més, la seva tècnica depurada sobresortia en un clima calent.

Provocacions a Vujovic

Per Enric Masip, que completava la seva primera temporada al primer equip blaugrana, va ser una experiència inoblidable: "Els contraris buscaven constantment disputes i no paraven de provocar Vujovic. Aquests eren els seus punts forts, però estàvem convençuts que, si imposàvem la nostra millor qualitat, remuntaríem l'eliminària". Conscient de la duresa del Proleter, el Barça es va contagiar de l'ambient infernal que es respirava al Palau

Dos moments que mostren l'eufòria barcelonista: el lliurament de la Copa d'Europa i la celebració al vestidor.

—absolutament ple, amb 6.000 espectadors— i no es va deixar intimidar.

Els de Valero Rivera van sortir al segon temps amb la intenció d'enllestir la feina i, tot i que no es van mostrar excessivament efectius en atac, una defensa asfixiant els va permetre situar-se 17-14 quan faltava un quart per a la conclusió. “Era el moment decisiu. Els iugoslaus feien una tàctica 3-2-1 que complicava el joc pel centre, i els gols havien de venir pels extrems. Em van arribar tres opcions clares i no m’ho vaig pensar”, recorda Eugeni Serrano, que va esdevenir l’heroi de la nit en marcar els tres últims gols blaugrana. Amb el Palau vibrant amb l’entrega dels seus jugadors (el públic va passar els últims minuts dempeus), el Proleter només va poder escurçar distàncies fins al 20-17 definitiu, que donava al FC Barcelona la primera Copa d’Europa d’handbol per a un club de l’Estat espanyol. Un altre dels artífexs de la remuntada va ser Sagalés, per qui era un duel molt especial:

“Sabia que era el meu últim partit després de 17 anys al Barça, perquè ja havíem decidit que em retiraria. La victòria va ser una alegria immensa”.

L’embrió del Dream Team

L’èxit va significar l’inici de l’etapa més triomfal de la història de l’handbol barcelonista. Cinc anys després, l’anomenat Dream Team, entrenat també per Valero Rivera, aconseguia la primera de les seves cinc Lligues de Campions seguides. Enric Masip, té clar que la victòria del 91 va influir sobre les conquestes posteriors: “La primera va trencar un tabú, ja que cap equip espanyol ho havia fet fins aleshores, i li va deixar un regust de secció guanyadora. S’havia fet gran. És per això que el treball anterior al Dream Team va ser important; ja s’havien posat els fonaments”. El relleu de l’equip de somni el va agafar el 2005 el conjunt dirigit per Xesco Espar, que va portar novament la Champions al Museu per confirmar el Barça com el club d’hand-

bol amb més Copes d’Europa. Set títols acreditats una supremacia continental que va néixer ara fa setze anys, contra el Proleter, en una nit màgica de maig ■

20	17
FC BARCELONA	PROLETER ZRENJANIN
<p>FC Barcelona: Rico, Grau (2), Masip (2), Paré, Urgangarín (1), Serrano (5) i Sagalés (4) -equip inicial-, Portner (1), Vujovic (5) i Barrufet.</p> <p>Proleter Zrenjanin: Durdic, Adzic (4), Babic (3), Stefanovic (2), Tomic (4), Arsenic (1) i Slavkovic (1) -equip inicial-, Causevic, Vidic, Kukic (2) i Hikocevic.</p> <p>Àrbitres: Johansson i Kjellquist (Suècia).</p> <p>Parcials: 2-1, 5-3, 7-4, 7-5, 8-8, 11-10, 12-11; 14-12, 16-14, 18-15, 19-16 i 20-17.</p> <p>Partit de tornada de la final de la Copa d’Europa de la temporada 1990/91.</p>	

L'enigma anterior: Quin mític jugador de la secció de bàsquet va arribar al Barça juntament amb el seu germà?

La Pista: Amb la selecció espanyola va anotar 3.358 punts.

La Solució: Juan Antonio San Epifanio, germà d'Herminio San Epifanio.

Nom de la guanyadora: M. Dolores Martínez González, sòcia 82.588.

Epi, intentant fer una passada durant la seva etapa blaugrana.

LA FEINA BEN FETA

■ TEXT: Joan Cerdà | FOTOS: Arxiu FCB

Juan Antonio San Epifanio va arribar a Barcelona com *el germà de l'Herminio*. Amb el pas dels anys i amb la feina ben feta, va passar de ser *Epi II* a ser només *Epi*, sense ordinal. Després de 17 anys al primer equip del FC Barcelona és, sense cap discussió, una de les referències imprescindibles de la història del bàsquet blaugrana i de la selecció espanyola, amb la qual va anotar 3.358 punts

Hi va haver un temps que la immensa majoria dels nens s'entrenaven en pista descoberta i que les sabatilles esportives no tenien cambres d'aire ni cap tipus de reforç ni de personalització. Els més afortunats podien presumir de calçar la marca Keds (blanques), però el més normal eren les bambes Pirelli (blau marí). Les pilotes ja eren de plàstic, però després d'un cert temps d'ús tendien a perdre esfericitat, cosa que no afavoria el driblatge i que, unida als taulells de fusta, als anells torts i a un excés d'inflor, frustraven les expectatives dels tiradors vocacionals. Les samarretes no portaven cap nom a l'esquena. Eren de cotó (els xandalls, també), el número el cosia la mare i era un orgull vestir la del col·legi o la del club. No destacaven pel colorit, i presumir de samarretes de clubs de Primera Divisió era im-

possible (no existia el marxandatge). I encara més impensable era presumir de samarretes de l'NBA o universitàries, si no era que algun parent ric viatjava als Estats Units. És clar que, en aquell temps, gairebé ningú tenia parents rics.

Pluja i soroll mediàtic

Aquells temps eren diferents. Deu ser cosa del canvi climàtic, però llavors plovia més i, si plovia, no es podia entrenar. I feia molt més fred a l'hivern. Malgrat tot això, hi havia bufetades per jugar a les escoles i la màxima aspiració era arribar a un equip federat. Jugar a l'elit semblava una mica llunyà. Les estrelles, que n'hi havia, estaven ocultes del soroll mediàtic i de l'adulació desproporcionada tan comuna avui en dia. Però no eren tan visibles en la seva funció

de mirall per als xavals, encara que el nostre protagonista tenia un germà que... Bé, no avancem esdeveniments.

Fa ja uns quants anys a Saragossa hi vivia un nen que complia el perfil que hem descrit abans, potser amb l'agregant que, a l'hivern, el fred és especialment sever a Saragossa. Aquest nen jugava al minibàsquet i, per poder resistir aquest entorn tan dur, s'entrenava vestit amb dos xandalls i guants. Les circumstàncies tècniques tampoc l'acompanyaven, ja que no tenia un talent natural i el seu entrenador no el volia a l'equip: tots els seus companys eren millors. Potser per això tenia l'últim número del grup, el 15.

Però aquest nen era especial. Tenia força de voluntat, estimava el bàsquet i s'entrenava i s'entrenava. On no arribava amb el talent o la capa-

Va arribar a Barcelona com 'el germà de l'Herminio'; després, va passar de ser 'Epi II' a 'Epi', sense ordinal

Solozabal, Epi i Norris.

citat física hi arribava a força de treballar i treballar, de repetir i repetir. Així es va forjar el seu caràcter. I quan va arribar la sort, l'oportunitat, la conjunció astral va enxampar-lo treballant i entrenant-se.

Obligació contractual

Aquest nen tenia un germà. Bo, molt bo. Tan bo, que el FC Barcelona va acabar fixant-lo per al seu primer equip de bàsquet. No van transcendir les xifres de l'operació econòmica, però la lletra petita incloïa una clàusula de compliment obligat: el seu germà petit, amb només 15 anys, vindria a viure a Barcelona per educar-se i entrenar-se — per aquest ordre — al planter blaugrana.

A partir d'aquí, la història s'accelera. En tot just quatre anys aquell juvenil de 15 anys que havia arribat de farciment aconseguia, primer, un tí-

tol mundial escolar amb l'Acadèmia Alpe, i, després, encara en edat júnior, la titularitat al primer equip del Barça. Curiosa va ser també la denominació d'ambdós germans. Herminio, el gran, va passar de ser *Epi* a esdevenir *Epi I*. Juan Antonio, en canvi, va passar de ser *Epi II* a ser *Epi*, sense ordinal. I quan van arribar, encara sent júnior, els galons periodístics de *SuperEpi*, es van invertir també els parentius: Herminio, el més gran i el bo, va passar a ser conegut com el germà de Juan Antonio, el qual havia vingut a Barcelona com a farciment.

Però allò només va ser el començament. Sense canviar el guió, a còpia d'entrenar-se més hores que ningú, d'humilitat i de sacrifici, Epi va crear la seva llegenda. Va ser el protagonista clau d'un FC Barcelona que va prendre el relleu al Reial Madrid en l'àmbit espanyol i que es va fer gran a

Europa. Epi va trencar motlles quan va ser elegit millor jugador d'Europa l'any 1984, i va ser el primer jugador de bàsquet que va entrar de ple en el món de la publicitat i que va ser considerat com una marca. Va ser el primer jugador que va donar transcendència mediàtica a aquest esport, i fou una part indissoluble del boom de començaments dels vuitanta. Aquí podríem acumular títols, medalles, rècords al Barça i a la selecció, i també la seva aparició emocionant i estel·lar a la cerimònia inaugural de Barcelona 92, la quarta cita olímpica en què participava.

Van ser 17 temporades al primer equip. I quan li va arribar el moment de la retirada, quan el seu cos ja no va suportar més hores a la pista i al gimnàs, aquell 15 que un jugador de minibàsquet lluita a Saragossa penja avui a dalt de tot del Palau Blaugrana ■

EL NOU
ENIGMA

Quin jugador del FC Barcelona va demanar seguir a l'equip sense cobrar res?

LA PISTA:

Va resultar ferit al bombardeig franquista de Barcelona el 16 de març del 1937.

Les respostes s'han de fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: Revista Barça. Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Correu electrònic: revista@fcbarcelona.cat

Coordinació:

Centre de Documentació i Estudis
del FC Barcelona

Segueix la força blaugrana amb National Atesa

EXCLUSIU
PER A
SOCIS FCB

El lloguer de vehicles de National Atesa forma part de la família blaugrana i la seva passió pel bon futbol. Si ets soci del Barça, podràs beneficiar-te d'importants descomptes al llogar el teu cotxe a qualsevol de les 130 oficines que tenim a tota Espanya.

Fitxa pel nostre equip, Junts guanyem molt!

reserves
902 100 101
(mencioni el codi de
soci del Barça 4402115)
www.atesa.es

Col·laborador Oficial del FC Barcelona

Ara, els partits de tot el Barça, a Barça TV

LA INCORPORACIÓ DE PARTITS DE SECCIONS REFORÇA L'OFERTA DE LA TELEVISIÓ DEL FC BARCELONA

BÀSQUET

Torna a viure tots els partits de l'Eurolliga amb el 'bàsquet a Barça TV'. Carles Cascante, a la narració, i Joan Montes, a l'anàlisi tècnica, fan equip.

HANDBOL I FUTBOL SALA

La Champions i la Lliga Asobal d'handbol i la Lliga de futbol sala, amb la narració de Quim Miró i Jordi Nomdedeu.

A BARÇA TV, TOT EL BARÇA. AQUEST ANY, T'OFERIM PARTITS DE FUTBOL, FUTBOL BASE I SECCIONS. EN DIRECTE I QUAN ELS VULGUIS TORNAR A VIURE

EL BARÇA B I EL FUTBOL BASE

El Barça B i el futbol base són la primera estació dels futurs cracs del primer equip. Jaume Marcet i Jaume Monés en fan la narració.

HOQUEI PATINS

A Barça TV també t'ofereim l'OK Lliga i el millor hoquei europeu, amb Sònia De Alba.

EL FUTBOL, DES D'UNA HORA ABANS I FINS UNA HORA DESPRÉS

A l'equip de 'futbol a Barça TV' els exjugadors Òscar García i Toño De La Cruz són titulars. David Puig i Jesús Carrillo en fan la narració.

EL NADAL MÉS BLAUGRANA!

Arriba el Nadal, i com es pot celebrar millor que fent-ho amb els productes del FCBarcelona? Els Barça Toons en seran els protagonistes, i vénen carregats dels productes més divertits i culers! Productes per a bebès, per a la llar, tèxtils, pòsters, jocs... Tots pensats per poder viure el Nadal més blaugrana.

PRODUCTES BEBÈS

PRODUCTES PER A LA LLAR

PRODUCTES TÈXTILS

Calçotets

10.80€

Tubulars

12€

Conjunt polar

18.60€

Conjunt polar

18.60€

PRODUCTES PER FER ESPORT

Ulleres d'esquiar

28.90€

**Pilotes grans
Pilotes petites**

21€ / 8.50€

Casc de moto

89.95€

Guants de moto

34.95€

PÒSTERS I LLIBRES

FC BARCELONA

6.20€

6.20€

Messi al Puneta's Table

9.95€

JOCs

Pack FCBarcelona

27.95€

Pelux

14.95€

Bingo

17.30€

Jugador Electrònic

29.99€

**Figura 15 cm
Figura 7 cm**

19.95€ / 8.60€

Oca i parxís toons

17.30€

Dòmino

17.30€

El gran repte

DEU SOCIS DE 15 A 18 ANYS VEURAN EL CLÀSSIC DES DE LA LLOTJA

En el marc del programa 'Creix amb el Barça', el FC Barcelona ha decidit obrir de manera excepcional la Llotja presidencial als socis més joves. Tot i que aquesta iniciativa ja fa anys que es duu a terme per mitjà de la Llotja Oberta, en aquesta ocasió s'hi ha volgut donar cabuda als barcelonistes més joves. Ja fa uns mesos el club va escollir l'últim partit de Lliga abans de les festes nadalenques per obrir la Llotja als socis d'entre 15 i 18 anys, i la casualitat va voler que aquest

partit fos el clàssic de la Lliga entre el FC Barcelona i el Reial Madrid. Així doncs, deu socis d'entre 15 i 18 anys gaudiran d'aquest partit, que tindrà lloc el 23 de desembre, des de la Llotja presidencial de l'estadi. Aquests socis, que ja s'han donat a conèixer, es van escollir per mitjà d'un sorteig que es va fer davant de notari. A més, davant la possibilitat que algun dels premiats no pogués assistir al partit, el club també va sortejar deu socis de reserva.

LLOTJA OBERTA, CINQ TEMPORADES D'ÈXIT

La Llotja Oberta és una iniciativa que es va posar en marxa fa cinc temporades i que obre la Llotja presidencial del Camp Nou a tots els socis. Coincidint amb la celebració de cada partit de Lliga al Camp Nou, cinc socis del FC Barcelona són convidats a presenciar el matx des d'una posició privilegiada: la Llotja.

L'elecció dels socis guanyadors es fa per mitjà d'un sorteig davant de notari. A diferència de les temporades anteriors, en què es coneixien els afortunats de tot l'any al començament del curs, enguany es faran sortejos de manera periòdica al llarg de la temporada per designar els socis que podran assistir a la Llotja.

Tant els requisits per entrar en el sorteig de la Llotja Oberta com els guanyadors mensuals es poden consultar al lloc web oficial del club (www.fcbarcelona.cat), concretament, a la 'Zona Socis'.

AGENDA CULTURAL

» Gran Teatre del Liceu i Auditori: desembre i gener, *Gran Concert d'Any Nou*, de Johan Strauss. Gran Teatre del Liceu: *Tribut a la guitarra espanyola*, Concert d'Aranjuez, de Rodrigo, i *Fantasia per un gentil home*, *Romanza de Bacarise* i *Sonatina*, de Moreno Torroba, el 4 de gener, amb un 25% de descompte per a socis.

» Poliorama: descomptes per a socis per assistir a totes les sessions matinals de teatre familiar. Al desembre i al gener, el Màgic Andreu presenta un espectacle de màgia. A partir del 13 de gener, *Vola, Vola Peter Pan*.

» Promocions especials al Teatre Romea: *Mozart*, *Salieri* i *el Rèquiem inacabat* i al Teatre Condal, *Oscar*, *una maleta*, *dues maletes* i *tres maletes*.

BarçaClam! = Menjar + megafon + regal sorpresa.
Un divertit berenar ple d'energia i sorpresa, en un envàs especialment dissenyat per animar el teu equip. Aconsegueix-lo per només 6 € en tots els establiments BLAU GRANA.
Gaudeix d'un partit inoblidable, no t'ho pots perdre!!!

EL BARÇA CLAM, UN MENÚ INFANTIL PLE D'ÀNIM

Durant el mes de gener, en els partits davant l'Alcoià, el Múrcia i el Racing (en cas que n'hi hagi algun més de Copa del Rei, també hi estarà inclòs), els socis més joves podran gaudir d'un descompte en el nou producte Barça Clam. El Barça Clam és un menú infantil que es pot adquirir als punts de restauració de l'estadi l'embotall del qual es converteix en un divertit megafon.

El Barça Clam és un saludable menú infantil que farà les delícies dels més joves. Amb el megafon podran animar els seus ídols i s'enduran un record de la seva visita al Camp Nou, a més d'un magnífic regal sorpresa.

CELEBRA EL TEU ANIVERSARI A LA PISTA DE GEL

A partir de l'edat de 5 anys, els socis del FC Barcelona tenen l'oportunitat de gaudir d'una festa d'aniversari inoblidable: podran fruit d'una estona patinant a la pista amb els seus amics i familiars i, després, d'un berenar opcional a mida molt especial.

Per anar a la Pista de gel caldrà ser un mínim de 10 persones. Si el pare o la mare són socis, serà necessari el carnet, i el preu serà de 7,50€ per persona; per al públic en general, el preu serà de 10€. Si el nen que celebra l'aniversari és soci, serà convidat a patinar. Els nens podran disposar, opcionalment, d'un monitor que els guiarà en aquest magnífic esport que es pot practicar durant tot l'any a la Pista de gel del Barça.

Per celebrar aquest aniversari inoblidable, el FC Barcelona obsequia l'homenatjat amb una bossa que conté la fotografia d'un jugador felicitant-lo, un 2x1 de regal per repetir l'experiència i convidar algun amic, així com informació referent al Barça perquè ho conegui tot sobre el club.

Horaris

Cal recordar que l'horari de les sessions públiques és de dilluns a dijous, de 10 a 14 i de 16 a 18 hores; els divendres, de 10 a 14 i de 16 a 20 hores, i els caps de setmana i festius, de 10.30 a 14 i de 17.00 a 20.00 hores. És obligatori patinar amb guants. Recordeu que, en període de vacances escolars, s'amplia l'horari de la Pista de gel.

Escola de Patinatge FCB

La Pista de gel disposa de l'Escola de Patinatge FCB, amb classes per a totes les edats i nivells, tant si es tracta de principiants com de patinadors avançats interessats a millorar la tècnica. L'Escola ofereix classes amb una metodologia molt dinàmica. Aquest any, com a novetat, s'ofereixen les classes de patinatge sincronitzat. Els curssets són trimestrals, d'una hora per setmana. Els socis tenen un 10% de descompte a l'Escola de Patinatge. Animeu-vos i veniu a gaudir del millor gel de Barcelona!

Per a més informació, us podeu adreçar al telèfon 902 18 99 00 o venir a la Pista de gel (Camp Nou). Pàrquing gratuït al Camp Nou.

SERVEIS

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat

SEU SOCIAL

Tel: 902 1899 00 · Fax: 93 411 22 19
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
08028 Barcelona

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB - Camp Nou)

oab@fcbarcelona.cat

HORARIS

> De dilluns a dissabte, de 9 a 21 h.
Diumenges de Liga, des de dues hores abans del partit.

TAQUILLES

HORARIS

> Taquilles principals (accés 14)
De dilluns a dijous, de 9 a 13.30 i de 15.30 a 18 h.
Divendres, de 9 a 14.30 h.
Dissabtes (només quan hi ha partit) de 9 a 13.30h.
> Taquilles Boulevard (accessos 7/9)
De dilluns a dissabte, de 10 a 18.15 h.
Diumenges de 10 a 14.15 h.
> Taquilles del camp (a la zona dels gols)
Des de les 11 h fins que comença el partit.

MUSEU FC BARCELONA (gratuït per als socis)

museu@fcbarcelona.cat

HORARIS DE VISITA DES DEL 2 D'ABRIL FINS AL 28 D'OCTUBRE

> De dilluns a dissabte, de 10 a 20.00 h. - Tour Camp Nou fins a les 19.00h.
Diumenges i festius, de 10 a 14.30 h. - Tour Camp Nou fins a les 13.30h.
L' 1/1, 6/1 i 25/12, romandrà tancat. Aparcament gratuït.

PREUS

> Socis del FC Barcelona: l'entrada al Museu i al Tour de l'estadi és gratuïta.

Públic: Museu 7 euros i Museu + Tour estadi 11 euros

Infantil (fins a 13 anys): Museu 5,60 euros i Museu + Tour estadi 8,80 euros

Penyes, jubilats i estudiants: Museu 6 euros i Museu + Tour estadi 9,20 euros

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS FCB

centre.documentacio@fcbarcelona.cat

L'accés és lliure. El públic, però, l'ha de concertar al telèfon:
93 496 36 12.

HORARIS

> Atenció al públic: de dilluns a dijous, de 10 a 14 i de 16 a 18.30 h. Els divendres de 10 a 15 h.

FCBOTIGA (5% descompte socis, 10% Botiga Online)

fcbotiga@fcmerchandising.com

Tel: 93 409 02 71

HORARIS

> De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
Diumenges, de 10.30 a 14.30 h.

PISTA DE GEL (25% descompte socis)

pistadegel@fcbarcelona.cat

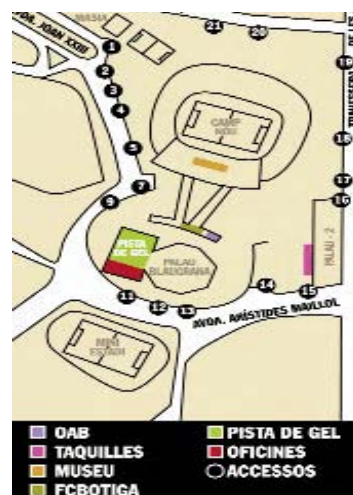
HORARIS

> Dilluns, dimarts i dijous de 10 a 14 i de 16 a 18 h.
Dimecres i divendres de 10 a 14 i de 16 a 20 h.
Dissabtes, diumenges i festius de 10.30 a 14 h i de 17 a 20.30 h.

PREUS (l'entrada inclou el lloguer dels patins):

> Socis FC Barcelona 7,20 euros; Públic 9,80 euros

NOTA: Per patinar és obligatori l'ús de guants. Se'n poden llogar a les instal·lacions de la Pista de Gel.

ELS DESCOMPTES PER ALS SOCIS

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu partit al teu carnet!

	Interessants avantatges addicionals en contractar una assegurança d'automòbil o de llar.	Més informació 902 42 40 45
	10% de descompte per a tots els socis del Barça sobre tota la gamma de productes Bauhaus, en tot moment i sense excepcions.	Amb el carnet de soci (sènior) www.bauhaus.es
	Grans descomptes sobre les tarifes generals en el lloguer de vehicles.	Codi client per als socis del FC Barcelona: 4402115 Més informació 902 100 101
	Descomptes sobre els preus de tarifa en impressió digital, servei de copisteria i enquadernació i acabats.	www.artyplan.com

ACORDS

	Descomptes entre 20-40% en tractaments làser, medicina estètica, cirurgia plàstica, nutrició i dietètica, odontologia estètica i blanquejaments i implantologia capil·lar	Més informació 93 675 14 80 www.clinicsantcugat.com
	Emporta't una màquina de cafè d'última generació (valorada en 200 €), per la compra del primer lot monodosi de cafè i te, per només 59 €.	Truca al 902 222 216 o visita www.saborbianchi.com/fcb
	10% forfet hivern i una sessió de jump gratuïta (excepte del 25 de desembre al 6 de gener)	Amb el carnet de soci
	3€ de descompte en: • Entrada Completa • Entrada Emblemàtica • Entrada de menors de 120 cm Aquest acord caduca el 31/12/2007	Amb el carnet de soci
	En les visites guiades 2x1 en el preu de les entrades	Amb el carnet de soci
	10% de descompte en les entrades Aquest acord caduca el 31/12/2007	Amb el carnet de soci
	5% de descompte en els productes a Catalunya Aquest acord caduca el 31/12/2007	Amb el carnet de soci

 DESCOMPTES AL CLUB	Sales i espais: 30% de descompte en el lloguer de sales i altres espais emblemàtics del club.
---	--

i ACTUALITZA LES TEVES DADES
Has canviat d'adreça?
T'has canviat l'"e-mail" o el mòbil?

Que no se t'escapi res!
No oblidis que pots estar deixant de rebre informació oficial important del club o avantatges exclusius com els que ofereixen la Revista Barça, el butlletí electrònic i els sms gratuïts, entre molts altres.

Com fer-ho?
És molt fàcil. Hi ha tres maneres d'actualitzar les teves dades: trucant al telèfon del club, el 902 1899 00, enviant un correu electrònic a l'adreça oab@fcbarcelona.cat o bé anant personalment a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

R.V.P. 99€

50 ANYS EN PUNT

Tractant-se d'una qüestió de temps, estem més que mai amb vosaltres.
És per això que, de nou, volem felicitar-vos.
Feliços Cinquanta Barça

Rellotge Oficial del Futbol Club Barcelona
Edició commemorativa del 50è Aniversari del Camp Nou

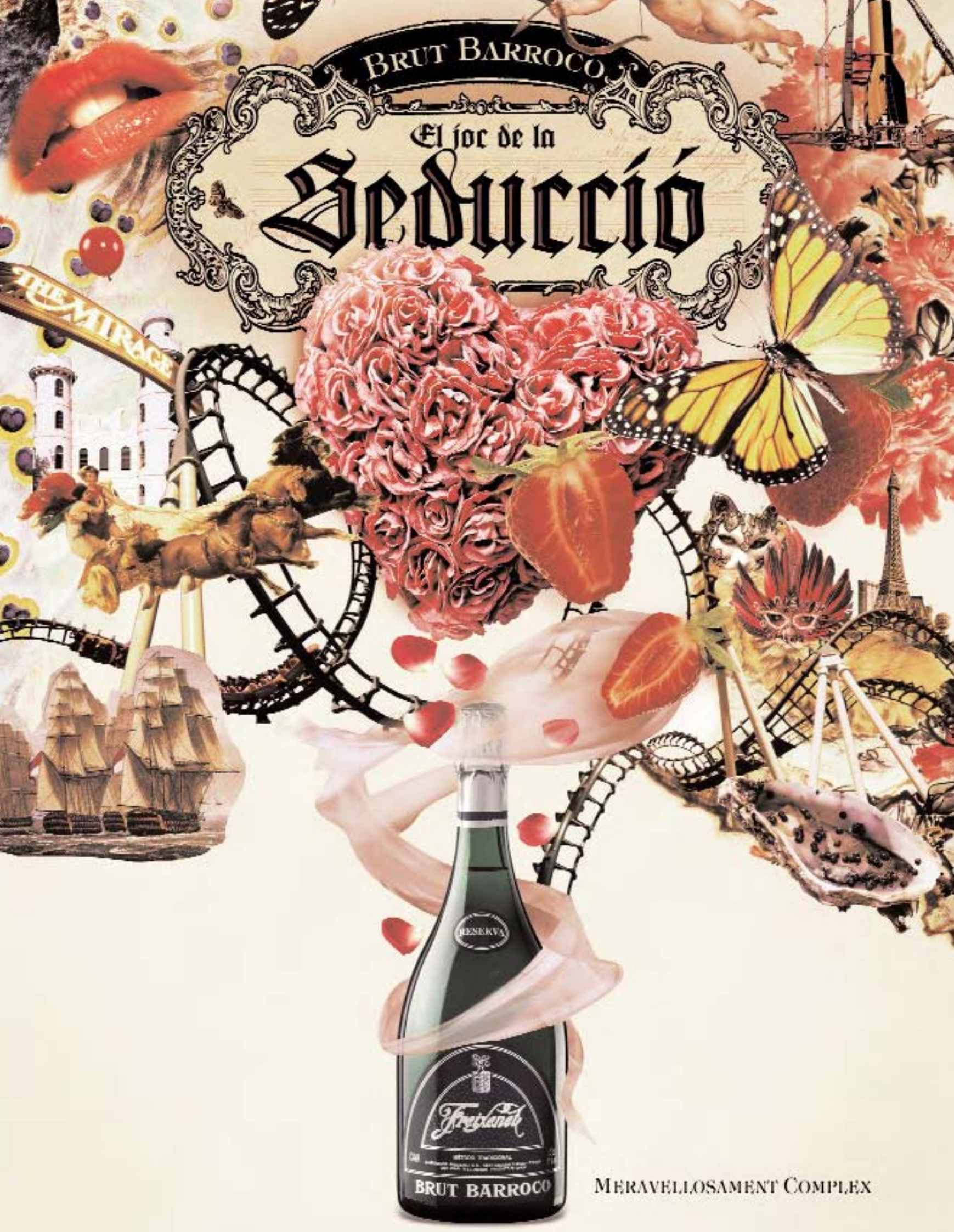

VICEROY
SINCE 1951

BRUT BARROCO

El joc de la

Seducció

THE MIRAGE

MERAVELLOSAMENT COMPLEX